

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 23 KATOWICE, DNIA 28 LIPCA 1947

Poz. TREŚĆ Str.

Dział Urzędowy:

Dekrety:

272.—z dnia 27 marca 1947 r. o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątk. przypadkach 414

273.—z dnia 11 kwietnia 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych wydanych w okresie okupacji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej 415

Rozporządzenie Rady Ministrów:

274.—z dnia 13 marca 1947 r. o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa 415

Rozporządzenia Ministra Skarbu

275.—z dnia 18 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisyj odwoławcz. przy izbach skarb. 416

276.—z dnia 20 stycznia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) 418

277.—z dnia 10 lutego 1947 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu 418

278.—z dnia 28 kwietnia 1947 r. w sprawie wykonania art. 10 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego. 419

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:

279.—z dnia 14 maja 1947 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych 420

Rozporządzenie Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu, Administr. Publicznej i Ziem Odzyskanych:

280.—z dnia 20 grudnia 1946 r. o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędow. przesyłek listowych 420

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości:

281.—z dnia 31 grudnia 1947 r. o zmianie rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi 420

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości:

282.—z dnia 20 lutego 1947 r. w sprawie oznaczenia okręgów sądów okręgowych, w których ulega częściowemu zawieszeniu moc obowiązująca przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych 421

Rozporządzenie Ministra Odbudowy:

283.—z dnia 4 marca 1947 r. o uchyleniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 października 1930 r. o wymiarach używanej przy budowie cegły niepalonej 421

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

284.—z dnia 29 kwietnia 1947 r. o ustaleniu stopy na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych za 1947 r. 421

Rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego:

285.—z dnia 14 maja 1947 r. o obowiązku powtórnej rejestracji pojazdów mechanicznych 422

286.—z dnia 14 maja 1947 r. o obowiązku zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechaniczn. 422

Rozporządzenie Ministra Zdrowia:

287.—z dnia 19 kwietnia 1947 r. o ponownej rejestracji specyfików farmaceutycznych 422

Zarządzenie Ministra Zdrowia:

288.—z dnia 20 stycznia 1947 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu w sprawie ustalenia wykazu produktów rolnych oraz surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa lub przemysłu krajowego 423

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:

289.—z dnia 10 lutego 1947 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Przedsiębiorstwa Państwowego „Techniczna Obsługa Rolnictwa — Przedsiębiorstwo Państwowe" 423

Zarządzenia Ministra Skarbu:

290.—z dnia 28 lutego 1947 r. w sprawie upoważnienia niektórych instytucyj kredytowych do zawierania umów sprzedaży lub dzierżawy mienia nierolniczego, przekazywanego przez Państwo na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska 423

291.—z dnia 24 kwietnia 1947 r. w sprawie ustalenia wysokości pożyczek, udzielanych przez spółdzielnie kredytowe i komunalne z ulg w podatku obrotowym i podatku dochodowym 424

Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

292.—z dnia 1 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia przeciętnych zarobków miesięcznych stanowiących podstawę ubezpieczenia pracowników rolnych 424

Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

293.—z dnia 20 marca 1947 r. o składzie i zakresie działania społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia 424

Obwieszczenie Ministra Skarbu:

294.—z dnia 29 kwietnia 1947 r. ustalające kurs podług którego mogą być przyjmowane obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. przez władze i urzędy państwowe jako wadia przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych 425

Pisma okólne Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:

295.—z dnia 9 kwietnia 1947 r. w sprawie ustalenia wartości majątku ruchomego związków samorządowych 425

296.—z dnia 16 kwietnia 1947 r. w sprawie lokowania przez związki samorządowe wolnych funduszów w K. K. O. 425

297.—z dnia 7 maja 1947 r. w sprawie używania samochodów 426

298.—z dnia 14 maja 1947 r. w sprawie terenów dla dzieci w parkach i ogrodach miejskich 426

299.—z dnia 16 maja 1947 r. w sprawie pożarów leśnych, wypalania traw, chwastów w ramach akcji likwidacji ugorów 426

300.—z dnia 24 maja 1947 r. w sprawie wynagrodzenia sołtysów 427

301.—z dnia 30 maja 1947 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw upaństwowionych samorządom . 427

302.—z dnia 31 maja 1947 r. w sprawie organizacji planowej zbiórki odpadków użytkowych 428

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego:

303.—z dnia 28 maja 1947 r. w prawie opłat dziennych w szpitalach 428

Ogłoszenia Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego:

304.—z dnia 7 czerwca 1947 r. w sprawie nadania tytułu mierniczego przysięgłego 429

Zarządzenie Prezydenta m. Katowic:

305.— z dnia 13 czerwca 1947 r. o godzinach otwarcia przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego w Katowicach 429

Ogłoszenie Starosty Powiatowego Pszczyńskiego:

306.—z dnia 21 maja 1947 r. w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej 429

Ogłoszenie Starosty Powiatowego Lublinieckiego:

307.—z dnia 12 czerwca 1947 r. w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej 430

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego:

308.—za czas od 16—31 maja 1947 r. 430

Komunikat Izby Skarbowej w Katowicach:

309.—w sprawie unieważnienia zagubionych pokwitowań sekwestratorskich 431

Dział Nieurzędowy:

Przetarg — Ogłoszenia sądowe — Zgubione dokumenty 431

KOMUNIKAT
ADMINISTRACJA ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO DZIENNIKA WOJEWÓDZKIEGO

podaje do wiadomości, że prenumerata roczna wynosi od 1 lipca 1947 r. kwotę 1.200 zł (tysiącdwieście zł). Uiszczenie należności za prenumeratę winno nastąpić w dwuch ratach półrocznych po 600 zł (sześćset zł) i to w miesiącu styczniu i lipcu każdego roku. Odmówienie prenumeraty winno nastąpić co najmniej miesiąc przed upływem półrocza. Zarazem zawiadamia się, że cena wszystkich Dzienników od Nr 1 z roku 1945 do Nr 16 z roku 1947 wynosi 50 zł (pięćdziesiąt zł) za 1 egzemplarz za wyjątkiem Nr 10, 12, 13 i 20, których cena wynosi 60 zł (sześćdziesiąt zł). Za dalsze numery obowiązuje cena podana w Dzienniku.

Przy ogłoszeniach Administracja będzie pobierała za 1 (jedno) słowo kwotę 10 zł (dziesięciu zł).

Katowice, dnia 24 czerwca 1947 r.

Piechaczek, Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ URZĘDOWY

272
DEKRET
z dnia 27 marca 1947 r.

o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątkowych przypadkach.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. nr 31, poz. 132 z dnia 31 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Minister Odbudowy może w przypadkach wyjątkowych nadawać uprawnienia wymienione w art. 361—364 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) osobom, które nie posiadają kwalifikacji, wymaganych w przepisach tych artykułów, a które wykażą się praktyką i umiejętnością oraz złożą egzamin, określony w art. 361 ust. (1) pkt c tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Odbudowy.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą po upływie dwóch lat od tej daty.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski

273

DEKRET

z dnia 11 kwietnia 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 144 z dnia 16 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 151) wprowadza się zmiany następujące:

1) Dotychczasowy przepis art. 1 staje się ustępem pierwszym tego artykułu, a po tym przepisie dodaje się trzy nowe ustępy w następującym brzmieniu:

„(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się do orzeczeń, nakazujących w postępowaniu hipotecznym i rejestrowym wniesienie wszelkiego rodzaju wpisów w księgach hipotecznych, rejestrze handlowym i innych rejestrach publicznych tylko wówczas, jeżeli orzeczenia te zostały oparte na przepisach, skierowanych przeciwko Państwu Polskiemu lub jego obywatelom albo na nieważnych orzeczeniach sądowych czy też na innych orzeczeniach lub zarządzeniach sprzecznych z zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego.

(3) Jednak orzeczenia, nakazujące wpisy hipotek w celu zabezpieczenia należności z tytułu nakładów w nieruchomościach lub z tytułu pożyczek, przeznaczonych na tego rodzaju nakłady, utrzymuje się w mocy, chociażby dokonanie nakładów lub udzielenie pożyczek i wpis hipoteki nastąpiły wbrew woli właściciela nieruchomości.

(4) Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego za orzeczenie nakazujące wniesienie wpisu w księdze gruntowej, uważa się sam wpis".

2) Art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 5. Przepisy art. 2—4 stosuje się odpowiednio do spraw toczących się w trybie postępowania niespornego, egzekucyjnego i upadłościowego, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej".

3) Art. 8 skreśla się.

4) Dotychczasowy przepis art. 11 staje się ustępem pierwszym tego artykułu, a po tym przepisie dodaje się nowy ustęp w następującym brzmieniu:

„(2) Nieważne są jednak orzeczenia, wydane w postępowaniu hipotecznym i rejestrowym, jeżeli orzeczenia te zostały oparte na przepisach, skierowanych przeciwko Państwu Polskiemu lub jego obywatelom, albo na nieważnych orzeczeniach sądowych czy też na innych orzeczeniach lub zarządzeniach sprzecznych z zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego, z wyjątkiem orzeczeń nakazujących wpisy, określone w art. 1 ust. (3)".

5) Po art. 15 dodaje się artykuł 15[1] w następującym brzmieniu:

„Art. 15[1]. (1) Wpisy hipoteczne i rejestrowe, wniesione na podstawie orzeczeń z mocy przepisów niniejszego dekretu nieważnych, podlegają z urzędu, a także na wniosek osób interesowanych wykreśleniu, z jednoczesnym przywróceniem wpisów nieprawnie wykreślonych.

(2) Jednak wpisy o wykreśleniu z rejestru handlowego firm, które obecnie faktycznie nie istnieją, podlegają wykreśleniu tylko na wniosek osób zainteresowanych.

(3) Wnioski o wykreślenie wpisów, określonych w ust. (1), i przywrócenie wpisów dawniejszych nie podlegają żadnym wymogom co do formy.

(4) Wnioski, wymienione w ustępie poprzedzającym, oraz wykreślenia wpisów i przywrócenia wpisów dawniejszych, dokonane z urzędu, wolne są od opłat sądowych i stemplowych.

(5) W ciągu dwóch lat od dnia przejścia Państwa na stopę pokojową do wpisów, podlegających wykreśleniu z mocy ust. (1), nie stosuje się domniemania, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym, jak też nie stosuje się rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych".

Art. 2. (1) Wszelkie wpisy, wykreślone na mocy art. 8, uchylonego niniejszym dekretem, podlegają na wniosek osób zainteresowanych przywróceniu, jeżeli wpisy te nie ulegałyby wykreśleniu na mocy art. 15[1] ust. (1).

(2) Jednocześnie z przywróceniem wpisu nastąpi wykreślenie wpisów, naruszających uprawnienia z tego wpisu, wniesionych po wykreśleniu wpisu przywracanego.

(3) W ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu do wpisów, podlegających wykreśleniu na mocy ustępu poprzedzającego, nie stosuje się zasady jawności i prawdziwości wpisu oraz dobrej wiary osób trzecich.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn

274

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 marca 1947 r.

o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 133 z dnia 31 marca 1947 r.).

Na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1933 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 127), zarządza się, co następuje:

§ 1. Do państwowych przedsiębiorstw budowlanych, podlegających przepisom dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), posiadających statut nadany przez Ministra Odbudowy, a podejmujących się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa albo zakładów i przedsiębiorstw państwowych, stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92), z następującymi zmianami:

1) przedsiębiorstwa te nie składają:
   a) wadium wymaganego przy wnoszeniu ofert na roboty;
   b) zabezpieczenia należytego wykonania robót;
   c) zabezpieczenia zaliczek otrzymywanych przed rozpoczęciem robót.

2) przedsiębiorstwa te obowiązane są do niezwłocznego uiszczenia zleceniodawcy na jego żądanie kwoty pieniężnej, równej wadium lub zabezpieczeniu, o których mowa w pkt 1. we wszystkich przypadkach, kiedy zleceniodawca, posiadając takie wadium lub zabezpieczenie, byłby uprawniony do jego zatrzymania albo realizacji;

3) w umowach z tymi przedsiębiorstwami może być zastrzeżony warunek o ściąganiu kaucyj dodatkowych (rat kolaudacyjnych), potrącanych przy zaliczkowych wypłatach za roboty.

§ 2. Minister Odbudowy może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepis § 1 w całości lub części:

1) w porozumieniu z Ministrem Skarbu — na poszczególne spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlane;

2) w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Administracji Publicznej bądź Ministrem Ziem Odzyskanych — na poszczególne samorządowe przedsiębiorstwa budowlane.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Odbudowy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

275.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU
z dnia 18 stycznia 1947 r.
o organizacji i zakresie działania komisyj odwoławczych przy izbach skarbowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 50 z dnia 10 lutego 1947 r.).

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) w brzmieniu dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 209) zarządzam, co następuje:

§ 1. W okręgu każdej izby skarbowej tworzy się komisję odwoławczą do rozstrzygania odwołań osób fizycznych i spadków nieobjętych od wymiarów podatków: obrotowego, dochodowego i nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, dokonanych przez urzędy bądź przez komisje obywatelskie.

§ 2. 1. Komisje odwoławcze powołuje się na okres trzyletni. Minister Skarbu może tę kadencję przedłużyć na następne trzy lata.

2. Minister Skarbu może rozwiązać komisję odwoławczą przed upływem kadencji i zarządzić ponowne jej ukonstytuowanie.

3. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego oraz 24 członków i tyluż zastępców. Przewodniczącego komisji odwoławczej mianuje Minister Skarbu spośród urzędników Ministerstwa Skarbu I kategorii, posiadających przynajmniej pięcioletnią służbę w dziale podatków bezpośrednich.

4. Minister Skarbu może mianować stałego zastępcę przewodniczącego komisji odwoławczej. Zastępca przewodniczącego komisji odwoławczej powinien odpowiadać warunkom przepisanym dla przewodniczącego (ust. 3).

5. Minister Skarbu mianuje na wniosek dyrektora izby skarbowej 12 członków i tyluż zastępców z grona podatników podatków dochodowego i obrotowego w okręgu izby oraz powołuje 12 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej z grona podatników podatków dochodowego i obrotowego w podwójnej ilości przez: 1) wojewódzkie rady narodowe (rady narodowe miast Warszawy i Łodzi), 2) okręgowe komisje związków zawodowych (a w Warszawie — Radę Związków Zawodowych), 3) Związek Samopomocy Chłopskiej, 4) Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 5) izby przemysłowo-handlowe, 6) izby rzemieślnicze, 7) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych, 8) instytucje samorządu zawodowego (rady adwokackie, izby lekarskie, lekarsko-dentystyczne, lekarsko-weterynaryjne itp.).

6. Członek komisji (zastępca) może być mianowany (powołany) ponownie na następną kadencję.

§ 3. Ilości kandydatów na członków komisji i na zastępców członków przypadające na poszczególne rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego (§ 2 ust. 5) ustala na każdą kadencję dyrektor izby skarbowej po zasięgnięciu opinii tych rad, komisyj, związków, izb, organizacyj i instytucyj.

§ 4. Jeżeli kadencja komisji odwoławczej nie zostanie przedłużona (§ 2 ust. 1), dyrektor izby skarbowej przed dniem 1 września roku, w którym kończy się kadencja komisji odwoławczej, zawiadamia wymienione w § 2 ust. 5 rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego o ustalonej dla nich ilości kandydatów na członków oraz wzywa je do przedstawienia w wyznaczonym co najmniej jednomiesięcznym terminie kandydatów na członków i zastępców członków w podwójnej ilości.

§ 5. Przy przedstawianiu kandydatów na członków i zastępców członków komisji odwoławczej rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 5, są obowiązane podać nazwisko, imię, zawód lub zatrudnienie i miejsce zamieszkania każdego kandydata oraz wskazać, jakiego podatku podatnikiem jest kandydat.

§ 6. 1. Przy mianowaniu i powołaniu członków i ich zastępców należy mieć na względzie, by wszystkie grupy podatników były, o ile możności, równomiernie reprezentowane.

2. Jeżeli rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 5, nie przedstawią kandydatów na członków i zastępców w wyznaczonym terminie, wówczas także pozostałych członków i zastępców zamianuje Minister Skarbu na wniosek dyrektora izby skarbowej spośród podatników podatków dochodowego i obrotowego.

3. Jeżeli zgłoszono kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej w ilości mniejszej od wynikającej z § 2 ust. 5 i z § 3, Minister Skarbu może ograniczyć się do powołania spomiędzy zgłoszonych kandydatów tylko tej ilości, która równa się połowie ilości zgłoszonej, a jeżeli zgłoszono ilość nieparzystą — połowie ilości parzystej, bezpośrednio mniejszej od zgłoszonej.

§ 7. Członkami i zastępcami członków komisji odwoławczej mogą być obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli dwudziesty piąty rok życia, korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa.

§ 8. 1. Jeżeli uprawniona rada, komisja, związek, izba, organizacja lub instytucja przedstawi jako kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej osoby, nie odpowiadające warunkom wymienionym w § 2 ust. 5 oraz w § 7, dyrektor izby skarbowej zażąda przedstawienia kandydatów odpowiednich w terminie dwutygodniowym.

2. Po bezskutecznym upływie terminu bądź w razie ponownego przedstawienia kandydatów nie odpowiadających warunkom stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 2.

§ 9. 1. Od pełnienia czynności członka lub zastępcy członka komisji mogą się uchylić posłowie do Sejmu, duchowni prawnie uznanych związków religijnych, osoby w wieku ponad 60 lat, osoby, które z powodu kalectwa, ułomności lub stałej choroby nie są w możności spełniać obowiązków członków komisji, wreszcie osoby, które przez 6 lat nieprzerwanie pełniły już te obowiązki.

2. Żołnierze, pełniący czynną służbę wojskową, wolni są od pełnienia obowiązków członków i zastępców członków komisji odwoławczej.

§ 10. 1. Mandat członka (zastępcy członka) komisji wygasa: z upływem okresu, na jaki członek (zastępca) został mianowany (powołany), gdy członek (zastępca) utraci warunki piastowania mandatu (§ 7) lub przestanie być podatnikiem podatków dochodowego i obroto-

wego na skutek utraty środka przychodów w danym okręgu.

2. Członek (zastępca) traci mandat, jeżeli bez usprawiedliwienia przyczyn nie przybył na trzy kolejne posiedzenia.

3. O wygaśnięciu mandatu z innych przyczyn niż wskutek upływu kadencji oraz o utracie mandatu orzeka przewodniczący komisji odwoławczej. Na tę decyzję służy zażalenie do Ministra Skarbu w terminie dwutygodniowym od dnia następnego po jej doręczeniu.

4. Minister Skarbu może z ważnych przyczyn zwolnić członka (zastępcę członka) komisji odwoławczej przed upływem czasu, na który był powołany.

5. W przypadkach, wymienionych w ustępach poprzednich, mianuje się (powołuje się) na pozostały okres urzędowania innych członków (zastępców członków) trybem określonym w § 2.

§ 11. 1. Przewodniczący jako też członkowie komisji odwoławczej i ich zastępcy powinni w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać przepisów ustaw podatkowych, postępować bezstronnie bez względu na osobę podatnika i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również stosunki podatnika i osób trzecich, o których powzięli wiadomość w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie (zastępcy członków) komisji odwoławczej, nie będący urzędnikami państwowymi, obowiązani są na wstępie swego urzędowania złożyć następujące ślubowanie:

„Ślubuję, że w czasie pełnienia czynności członka (zastępcy członka) komisji odwoławczej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu członka (zastępcy członka) komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu".

3. Ślubowanie składa się przez powtórzenie słów ślubowania i podanie ręki przewodniczącemu. O złożeniu ślubowania należy sporządzić protokół, który podpisuje ślubujący oraz przewodniczący komisji.

§ 12. 1. Komisja odwoławcza obraduje i orzeka bądź w pełnym składzie (§ 2), bądź w sekcjach złożonych z przewodniczącego oraz 6 członków.

2. Przewodniczący komisji odwoławczej osobiście przewodniczy zarówno w komisji, jak i w poszczególnych sekcjach i tylko w razie niemożności zastępuje go jego stały zastępca (§ 2 ust. 4). W wyjątkowych przypadkach Minister Skarbu może upoważnić do zastąpienia przewodniczącego komisji odwoławczej lub jego zastępcy przez innego urzędnika posiadającego przynajmniej pięcioletnią służbę w dziale podatków bezpośrednich.

3. Przewodniczący komisji odwoławczej zwołuje komisję lub poszczególne sekcje, kieruje ich czynnościami i czuwa nad prawidłowym stosowaniem ustaw podatkowych i przepisów postępowania podatkowego.

4. Zwołanie następuje przez zaproszenie wszystkich członków komisji lub sekcji bądź zastępców z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia oraz z podaniem przedmiotu obrad komisji lub sekcji.

5. Zaproszenia dla członków (zastępców członków) komisji lub sekcji wysyła przewodniczący komisji odwoławczej w takim czasie, aby im zostały doręczone co najmniej na tydzień przed posiedzeniem.

6. O niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji lub sekcji jest obowiązany bezzwłocznie po otrzymaniu zaproszenia zawiadomić przewodniczącego, który, o ile pozostało dość czasu, wysyła zaproszenie zastępcy członka. W tym przypadku termin przewidziany w ust. 5 nie obowiązuje.

§ 13. 1. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala ilość przybyłych członków i decyduje o ważności posiedzenia.

2. Obrady są tajne.

§ 14. Do referowania spraw w komisji lub w sekcjach i do prowadzenia protokółów mogą być powoływani urzędnicy izby skarbowej.

§ 15. Komisje odwoławcze w pełnym składzie obradują i decydują w przypadkach wskazanych w § 16 ust. 2 oraz opiniują opracowane przez izby skarbowe projekty norm szacunkowych, mających służyć do ustalania podstawy opodatkowania w drodze oszacowania.

§ 16. 1. Przewodniczący komisji odwoławczej wyłania ze składu komisji poszczególne sekcje w ten sposób, by w skład danej sekcji wchodziła, o ile możności, połowa członków z tej grupy podatników, których odwołania będą przedmiotem obrad sekcji.

2. Zasadniczo sekcje rozstrzygają odwołanie ostatecznie. Jeżeli jednak przewodniczący komisji odwoławczej uzna, że uchwała sekcji narusza przepisy ustaw podatkowych lub rażąco odbiega od danych zawartych w aktach sprawy, powinien przekazać sprawę komisji odwoławczej, która orzeka ostatecznie.

§ 17. 1. Ilość sekcyj oraz właściwość każdej sekcji i przydział członków komisji do sekcyj ustala przewodniczący komisji.

2. Sekcje powinny składać się w połowie z członków mianowanych i w połowie z członków powołanych.

3. Każda sekcja powinna składać się w połowie z członków tej grupy podatników, której odwołania ma rozpatrywać, i w połowie z członków innych grup podatników; zasada ta nie obowiązuje, jeżeli w komisji członków danej grupy jest mniej niż 3; w tym przypadku wszyscy członkowie komisji danej grupy podatników powinni wejść w skład sekcji powołanej do rozpatrywania odwołań tej grupy podatników.

4. Przewodniczący powołuje zastępcę członka komisji do sprawowania obowiązku członka w razie niemożności przybycia członka na posiedzenie komisji lub sekcji oraz w przypadku wygaśnięcia lub utraty mandatu przez członka komisji (§ 10); w tym ostatnim przypadku zastępca sprawuje obowiązki aż do czasu mianowania (powołania) nowego członka.

§ 18. Komisja i sekcja są zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli na posiedzeniu komisji obecnych jest przynajmniej 8, a na posiedzeniu sekcji przynajmniej 2-ch członków oprócz przewodniczącego.

§ 19. 1. Uchwały w komisji i w sekcjach zapadają bezwzględną większością głosów osób, biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

2. Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej cyfry nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, wówczas głosy, oddane na cyfrę najniekorzystniejszą dla podatnika, należy doliczać do głosów, które padły na najbliższe korzystniejsze dla podatnika cyfry dopóty, aż osiągnie się bezwzględną większość.

§ 20. 1. Członek (zastępca członka) powinien opuścić posiedzenie komisji lub sekcji na czas narady i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa bocznego do drugiego stopnia, lub w też w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również, jeśli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, którego jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, dla którego komisja lub sekcja określa podatek, wreszcie jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, z kim pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik rozstrzygnięcia może oddziałać na jego prawa lub obowiązki.

2. Gdy wymienione w poprzednim ustępie przeszkody dotyczą przewodniczącego, wówczas powinien on oddać przewodnictwo obrad swemu zastępcy, zastępca zaś — innemu urzędnikowi, wyznaczonemu przez przewodniczącego komisji odwoławczej.

3. Z obrad i uchwał komisji i sekcji sporządza się protokóły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej 2 członków obecnych na posiedzeniu.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

276.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych).

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 57 z dnia 12 lutego 1947 r.)

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie wysokości stawki scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) zarówno nabytych (importowanych) jak i wytworzonych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Paliw Płynnych Ministerstwa Przemysłu.

§ 2. Do opłacania scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) obowiązana jest Centrala Produktów Naftowych.

§ 3. 1. Scalony podatek obrotowy wynosi 10% podstawy opodatkowania.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23), osiągnięty przez Centralę Produktów Naftowych ze sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych).

§ 4. 1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów produktami naftowymi (paliwami płynnymi) dokonanych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Paliw Płynnych Ministerstwa Przemysłu, niezależnie od tego, czy one mają odrębną osobowość prawną.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów produktami naftowymi (paliwami płynnymi), od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabycia kart rejestracyjnych, określonemu w dekrecie z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.

§ 5. 1. Centrala Produktów Naftowych wpłaca scalony podatek obrotowy do terytorialnie właściwego dla niej urzędu rewizyjnego w sposób i w terminach, przewidzianych w dekrecie z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym oraz w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Centrala Produktów Naftowych obowiązana jest do wpłacania zaliczek na podatek obrotowy, określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek obrotowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51), za każdy miesiąc w terminie do dnia 30 następnego miesiąca z zastosowaniem stawki scalonego podatku, ustalonej w § 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Od obrotów, osiągniętych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Paliw Płynnych Ministerstwa Przemysłu, ze sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) w czasie do dnia 31 grudnia 1946 r. z wyjątkiem obrotów, osiągniętych ze sprzedaży benzyny motorowej będzie pobrany podatek obrotowy na zasadach ogólnych.

§ 7. Urząd rewizyjny, o którym mowa w § 5 ust. 1, uprawniony jest do kontroli prawidłowości obliczania oraz terminowego wpłacania scalonego podatku obrotowego, przypadającego w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 października 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży benzyny motorowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 326).

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Przemysłu: Hilary Minc

277.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lutego 1947 r.

o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 112, z dnia 25 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu podlegają świadczenia wykonywane:

a) przez osoby, trudniące się handlem na targach, w halach targowych i tym podobnych miejscach sprzedaży oraz na ulicach, placach i podwórzach, bez posiadania w tym celu stałych miejsc sprzedaży,
b) przez osoby, trudniące się handlem obnośnym i domokrążnym,
c) przez osoby, trudniące się handlem wymienionym pod lit. a) rozwoźnie, tj. z wozów, wózków, łodzi, rowerów itp.,
d) przez wędrownych lub ulicznych portrecistów i fotografów,
e) przez osoby, trudniące się handlem końmi, bydłem, trzodą chlewną lub owcami i baranami,
f) przez osoby, trudniące się furmaństwem.

2. Nie podlegają podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu świadczenia wykonywane przez podatników prowadzących księgi handlowe.

3. Za stałe miejsce sprzedaży w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się jedno lub kilka zamkniętych lub otwartych pomieszczeń jak stragany, budki, stoiska itp., jeżeli pozostają na jednym i tym samym miejscu.

§ 2. Podatkowi w formie ryczałtu nie podlega dostawa do mieszkań spożywcom produktów spożywczych, wykonywana osobiście bez obcej pomocy i bez używania własnych lub wynajętych środków lokomocji (wozów, wózków itp.) oraz uliczna sprzedaż gazet.

§ 3. 1. Zryczałtowany podatek obrotowy wynosi dziennie:

a) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit. a) 50 zł.
b) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit. b) 30 zł.
c) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit. c) przy handlu z wozu 100 zł.
w innych przypadkach 60 zł.
d) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit d) 50 zł.
e) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit. e) od jednej sztuki wystawionej na sprzedaż przy handlu końmi, bydłem lub trzodą chlewną 200 zł.
od jednej sztuki wystawionej na sprzedaż przy handlu owcami i baranami 50 zł,
f) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 lit f) od każdego wozu jednokonnego 100 zł.
od każdego wozu parokonnego 160 zł.

2. Określone w ust. 1 stawki zryczałtowanego podatku obrotowego obniża się:

o 5% — przy wpłacaniu podatku z góry za tydzień,
o 10% — przy wpłacaniu podatku z góry za miesiąc,
o 20% — przy wpłacaniu podatku z góry za kwartał.

3. Określone w ust. 1 i 2 stawki zryczałtowanego podatku obrotowego obejmują również należność za kartę rejestracyjną.

§ 4. 1. Podatek pobiera się za każdy dzień, w którym są wykonywane świadczenia podlegające podatkowi (§ 1).

2. Obowiązek opłacania podatku powstaje z dniem rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających podatkowi.

3. Obowiązek opłacania podatku ustaje z dniem zaniechania wykonywania świadczeń podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podatek płatny jest codziennie lub z góry za tydzień, miesiąc albo kwartał w najbliższym od miejsca wykonywania świadczeń urzędzie skarbowym lub do rąk upoważnionego funkcjonariusza urzędu skarbowego za pokwitowaniem.

2. Na żądanie podatnika funkcjonariusz, upoważniony do pobierania podatku, ma obowiązek okazać legitymację służbową oraz upoważnienie urzędu skarbowego do pobierania podatku.

3. Od zaległości w podatku nie pobiera się dodatku za zwłokę.

§ 6. Osoby wymienione w § 1 mogą być pociągnięte do opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego urzędu skarbowego za cały rok podatkowy, w którym decyzja została wydana i podatnikowi doręczona. Pociągnięcie do obowiązku opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych powoduje obowiązek nabycia właściwej karty rejestracyjnej (art. 6 — 14 dekretu o podatku obrotowym) w ciągu dni trzech, licząc od dnia doręczenia decyzji. Kwoty wpłacone za dany rok podatkowy zryczałtowanego podatku obrotowego zalicza się na podatek obrotowy na tenże rok.

§ 7. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 49).

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

278.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
z dnia 28 kwietnia 1947 r.

w sprawie wykonania art. 10 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 38, poz. 184, z dnia 21 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 135) dodaje się po § 32 nowe paragrafy o następującym brzmieniu:

„**Do art. 10 ust. (2).**

§ 33. (1) Przez opodatkowane mienie podlegające przepadkowi rozumie się wzbogacenie wojenne, stanowiące nadwyżkę wartości majątku wynikłą dla podatnika w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r., a w szczególności:

a) przedmioty majątkowe nabyte przez podatnika w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. (§ 8 lit. a) według stanu na dzień 30 czerwca 1945 r.;

b) idealną część przedmiotów majątkowych nabytych przez podatnika w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. według stanu i wartości obiegowej tych przedmiotów na dzień 30 czerwca 1945 r., zmniejszonej o wartość obiegową przedmiotów majątkowych sprzedanych w tymże okresie, jeżeli wpływy ze sprzedaży zostały zużyte na to nabycie (§ 8 lit. b), przy czym wartość obiegową przedmiotów majątkowych sprzedanych przyjmuje się w wysokości przyjętej do wymiaru nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego tj. według stanu na dzień 30 czerwca 1945 r.

Przykład: W dniu 31 sierpnia 1939 r. podatnik był właścicielem domu, którego wartość obiegowa, przyjęta do wymiaru podatku na dzień 30 czerwca 1945 r., wynosiła 500.000 zł. Dom ten sprzedał podatnik 1943 r., nabywając za uzyskaną ze sprzedaży cenę nieruchomość fabryczną wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r. 750.000 zł. Wzbogacenie wojenne wynosi 250.000 zł. Przepadkowi podlega idealna część mienia nabytego, odpowiadająca stosunkowi wartości wzbogacenia do wartości nabytej nieruchomości fabrycznej (250.000 : 750.000) tj. 1/3 część nabytej nieruchomości fabrycznej;

c) idealną część przedmiotów majątkowych, odpowiadającą przyjętej do wymiaru podatku wartości obiegowej na dzień 30 czerwca 1945 r. powiększeń lub ulepszeń tych przedmiotów majątkowych, dokonanych w okresie od dnia 31 sierpnia 1939 r. do dnia 30 czerwca 1945 r. (§ 8 lit. c);

Przykład: W dniu 31 sierpnia 1939 r. podatnik był właścicielem warsztatu szewskiego który w 1942 r. rozbudował na mechaniczną fabrykę obuwia. Przyjęta do wymiaru podatku wartość obiegowa warsztatu szewskiego na dzień 30 czerwca 1945 r. wynosiła 200.000 zł. wartość zaś fabryki obuwia 600.000 zł. Wzbogacenie wojenne wynosi 400.000 zł. Przepadkowi podlega idealna część przedsiębiorstwa odpowiadająca stosunkowi wzbogacenia wojennego do wartości przedsiębiorstwa na dzień 30 czerwca 1945 r. (400.00 : 600.000 tj. 2/3 fabryki.

(2) Jeżeli stanowiące powiększenie lub ulepszenie przedmioty dadzą się dogodnie oddzielić od majątku głównego bez uszkodzenia tych przedmiotów i majątku głównego oraz bez znacznego zmniejszenia wartości tych przedmiotów, jak również wartości majątku głównego, wówczas przepadkowi podlegają tylko te przedmioty, a nie idealna część majątku.

§ 34. Przepadek opodatkowanego mienia orzeka się po upływie 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego na nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego, jeżeli podatnik nie wniósł w terminie odwołania od nakazu płatniczego i nie zapłacił podatku. W razie wniesienia odwołania przepadek orzeka się po doręczeniu podatnikowi decyzji władzy odwoławczej nie uwzględniającej całkowicie lub częściowo odwołania, jeżeli podatnik nie zapłacił wymierzonego podatku.

Do art. 10 ust. (4).

§ 35. (1) Decyzję o przepadku opodatkowanego mienia na rzecz Skarbu Państwa wydaje izba skarbowa z zachowaniem przepisów o postępowaniu podatkowym.

(2) Decyzja powinna zawierać niezależnie od prawnego i faktycznego uzasadnienia nadto dokładne opisanie mienia opodatkowanego, przy czym jeżeli chodzi o mienie nieruchome — decyzja powinna zawierać określenie obszaru i granic gruntów, opis znajdujących się na gruncie budynków, numer księgi wieczystej, o ile nieruchomość posiada tę księgę, zakres przepadku (z podaniem idealnej części mienia podlegającego przepadkowi i sposobu obliczenia), klauzulę, że decyzja ta stanowi tytuł do ujawnienia w księgach wieczystych, rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia tego mienia na własność Skarbu Państwa z tytułu przepadku mienia orzeczonego na zasadzie art. 10 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

§ 36. Decyzję ostateczną o przepadku opodatkowanego mienia, zaopatrzoną klauzulą wykonalności, izba skarbowa przesyła właściwemu sądowi bądź instytucji powołanej do prowadzenia wymienionych w poprzednim paragrafie rejestrów z wnioskiem o dokonanie wpisu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

279.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 maja 1947 r.

o ochronie niektórych zwierząt łownych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 197, z dnia 30 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 1 i 51 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1942 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) zarządzam, co następuje:

§ 1. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim, rozszerza się tak, że obejmuje on:

1) dla jeleni - byków:
w woj. białostockim, poznańskim, gdańskim, szczecińskim, olsztyńskim, pomorskim i wrocławskim okres od 1 listopada do 15 września;
2) dla sarn - kozłów:
w woj. olsztyńskim, krakowskim, łódzkim, pomorskim i poznańskim okres od 1 listopada do 31 maja;
3) dla borsuków:
okres od 1 grudnia do 15 września;
4) dla wiewiórek:
okres od 1 marca do 30 listopada;
5) dla zajęcy - szaraków:
okres od 15 stycznia do 31 października;
6) dla głuszców - kogutów:
okres od 15 maja do 15 marca;
7) dla cietrzewi - kogutów:
w woj. krakowskim, białostockim, rzeszowskim, wrocławskim, łódzkim okres od 15 maja do 31 marca;
8) dla jarząbków:
okres od 1 lutego do 30 września (z wyjątkiem wojew. gdańskiego);
9) dla bażantów - kogutów:
w woj. łódzkim, szczecińskim, poznańskim i wrocławskim okres od 1 lutego do 31 października;
10) dla kuropatw:
w woj. olsztyńskim, kieleckim, krakowskim, gdańskim, łódzkim, pomorskim, poznańskim, szczecińskim, warszawskim i wrocławskim okres od 1 grudnia do 31 sierpnia;
11) dla słonek:
okres od 15 maja do 31 sierpnia;
12) dla batalionów:
okres od 1 czerwca do 15 lipca;
13) dla dzikich kaczorów:
okres od 1 czerwca do 15 lipca;
14) dla dzikich kaczek:
okres od 1 stycznia do 15 lipca;
15) dla innego ptactwa błotnego i wodnego:
okres od przylotu do 15 lipca;
16) dla dzikich gęsi:
okres od przylotu do 31 sierpnia;
17) dla dzikich gołębi:
okres od przylotu do 31 sierpnia;

§ 2. Wprowadza się czas ochronny:
1) dla dzików:
okres od 1 marca do 31 maja;
2) dla kun leśnych (tumaków)
okres od 1 marca do 31 października;
3) dla niedźwiedzi
4) dla rysi
5) dla żbików
6) dla norek
7) dla orłów
8) dla muflonów
przez cały rok.

§ 3. Zabrania się całkowicie polowania na:
1) łosie - byki;
2) jelenie - byki:
w woj. kieleckim, krakowskim, lubelskim, rzeszowskim, warszawskim i łódzkim;
3) daniele - rogacze;
4) sarny kozły:
w woj. białostockim, kieleckim, lubelskim, rzeszowskim, warszawskim, szczecińskim, wrocławskim i gdańskim;
5) cietrzewie - koguty:
w woj. warszawskim, szczecińskim, kieleckim, gdańskim, pomorskim, lubelskim, poznańskim i olsztyńskim;
6) jarząbki:
w woj. gdańskim;
7) bażanty - koguty:
w woj. białostockim, kieleckim, krakowskim, lubelskim, olsztyńskim, rzeszowskim, warszawskim, pomorskim i gdańskim;
8) kuropatwy:
w woj. białostockim, lubelskim, rzeszowskim;
9) dropie i dropie - kamionki (strepety);
10) drozdy;
11) puchacze.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1947 r. i obowiązuje do dnia 31 maja 1948 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kocioł

280.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH.

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 55 z dnia 12 lutego 1947 r.)

Na podstawie art. 18 ust. (3) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych przesyłek listowych zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 czerwca 1945 r. (Dziennik Taryf pocztowych i telekomunikacyjnych Nr 2, poz. 25) ustala się na rok budżetowy 1947, jak następuje:

a) znaczka fioletowego . . . . na 2 zł,
b) znaczka ciemno-oranżowego . . . . . na 4 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

281.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 grudnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 56 z dnia 12 lutego 1947 r.)

Na podstawie §§ 5 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy

z dnia 30 czerwca 1926 r. dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 372) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 841), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przedsiębiorstwa, trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 31 grudnia każdego roku wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych odsetek i prowizji:
1) przy dyskoncie weksli,
2) przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
3) od pożyczek terminowych,
4) od pożyczek zabezpieczonych zastawem papierów wartościowych i towarów,
5) od pożyczek zabezpieczonych zastawem ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przy czym winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i oszacowanie,
6) od gwarancyj, udzielanych z tytułu eksportu,
7) od gwarancyj, udzielanych w formie indosu na wekslach i innych,

b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
1) inkasa,
2) zleceń giełdowych,
3) wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe powinny być przedstawiane właściwym izbom skarbowym w ciągu pierwszych 10 dni następnego roku.

Za datę przedstawienia uważana będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem".

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 30 stycznia każdego roku przesyłają otrzymane wykazy (§ 1) wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu.

Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wykazów w terminie nie nadesłały".

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Kontrola nad wykonywaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 574) i w rozporządzeniu niniejszym, przez komunalne kasy oszczędności oraz przez spółdzielnie trudniące się czynnościami bankowymi może być powierzona przez Ministra Skarbu Związkowi Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej oraz Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku komunalne kasy oszczędności oraz spółdzielnie kredytowe czynią zadość obowiązkowi, przewidzianemu w § 1, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwemu związkowi".

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2, przez komunalne kasy oszczędności oraz przez spółdzielnie kredytowe Związek Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej obowiązane są zawiadomić o tym Ministerstwo Skarbu".

2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

282.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 20 lutego 1947 r.

w sprawie oznaczenia okręgów sądów okręgowych, w których ulega przejściowemu zawieszeniu moc obowiązująca przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 118 z dnia 25 marca 1947 r.)

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1946 r. o przejściowym zawieszeniu mocy obowiązującej przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zawieszenie mocy obowiązującej przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych, przewidziane w § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1946 r o przejściowym zawieszeniu mocy obowiązującej przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 391), obejmuje okręgi sądów okręgowych w: Elblągu, Koszalinie, Słupsku, Szczecinie, Wałczu, Ełku, Giżycku, Pasłęku, Gorzowie, Zielonej Górze, Brzegu, Głogowie, Kłodzku, Legnicy, Oleśnicy, Świdnicy, Nysie, Opolu i Raciborzu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

283.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY
z dnia 4 marca 1947 r.

o uchyleniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 października 1930 r. o wymiarach używanej przy budowie cegły niepalonej.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 28 poz. 120, z dnia 25 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 375 lit a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 7 października 1930 r. o wymiarach używanej przy budowie cegły niepalonej (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 619).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski

284.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
z dnia 29 kwietnia 1947 r.

o ustaleniu stopy opłaty na częściowepokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych za 1947 r.,

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 38, poz. 185, z dnia 21 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 266 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 28 i z 1947 r. Nr 2, poz. 4) zarządzam, co następuje:

§ 1. Stopę opłaty na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych ustala się za r. 1947 w wysokości 1‰ (jeden pro mille) sumy składek należnych za rok 1947 ubezpieczalniom społecznym oraz Funduszowi Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych, Funduszowi Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, Funduszowi Ubezpieczenia

Emerytalnego Pracowników Umysłowych i Funduszowi Ubezpieczenia na Wypadek Braku Pracy Pracowników Umysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Kazimierz Rusinek

285.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: KOMUNIKACJI, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 14 maja 1947 r.

o obowiązku powtórnej rejestracji pojazdów mechanicznych.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 38, poz. 190, z dnia 21 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 2 pkt 8 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz art. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 18, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściciele (posiadacze) pojazdów mechanicznych, dopuszczonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do ruchu na drogach publicznych, obowiązani są zgłosić te pojazdy do ponownej rejestracji właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Przepis ustępu poprzedzającego nie dotyczy pojazdów mechanicznych zaopatrzonych:

a) w wojskowe znaki i dowody rejestracyjne,
b) w międzynarodowe świadectwa samochodowe i zagraniczne znaki rejestracyjne.

§ 2. Celem uzyskania nowego dowodu rejestracyjnego właściciel (posiadacz) pojazdu zarejestrowanego powinien złożyć właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w terminie przez nią wyznaczonym podanie i przedstawić pojazd do przeglądu technicznego.

Władza ta dokonuje rejestracji pojazdów mechanicznych na zasadzie przepisów Działu IV rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616).

§ 3. Po upływie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą ważność wszystkie dowody rejestracyjne, wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Adm. Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzysk.: Władysław Gomułka
Minister Bezpiecz. Publicznego: Stanisław Radkiewicz

286.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: KOMUNIKACJI, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 14 maja 1947 r.

o obowiązku zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 191, z dnia 21 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 2 pkt 8 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) i art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 18, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być zgłoszone powiatowej władzy administracji ogólnej, o ile posiadacz pozwolenia ma zamiar korzystać nadal z prawa prowadzenia pojazdów mechanicznych.

§ 2. Celem dokonania zgłoszenia posiadacz pozwolenia powinien złożyć powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na jego miejsce zamieszkania, deklarację w dwóch egzemplarzach na drukach wydanych przez tę władzę. Do deklaracji powinno być dołączone posiadane pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych oraz potwierdzenie miejsca zamieszkania kierowcy przez władzę meldunkową.

Powiatowa władza administracji ogólnej po sprawdzeniu prawidłowości wypełnienia deklaracji potwierdzi na pozwoleniu dokonanie zgłoszenia, jeżeli nie zachodzą przypadki uzasadniające odmowę wydania lub odebranie pozwolenia.

W przypadku odmowy potwierdzenia zgłoszenia powiatowa władza administracji ogólnej odbierze złożone pozwolenie.

§ 3. Deklarację należy składać w terminach wyznaczonych przez powiatową władzę administracji ogólnej i podanych do publicznej wiadomości za pomocą stosownych obwieszczeń.

§ 4. Pozwolenia nie potwierdzone tracą ważność po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i podlegają odebraniu przez powiatowe władze administracji ogólnej lub organa kontroli drogowej.

§ 5. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych wydanych przez władze wojskowe i międzynarodowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Administracji Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Bezpieczeństwa Publ.: Stanisław Radkiewicz

287.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 19 kwietnia 1947 r.

o ponownej rejestracji specyfików farmaceutycznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 180 z dnia 9 maja 1947 r.).

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o publicznej służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 342) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zarządza się ponowną rejestrację specyfików farmaceutycznych zarówno krajowych, jak wyrabianych zagranicą, zarejestrowanych w myśl obowiązujących przepisów przed dniem 9 maja 1945 r.

Wymienione w ust. 1 specyfiki farmaceutyczne należy zgłosić do ponownej rejestracji w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Ponownej rejestracji dokonuje Ministerstwo Zdrowia.

§ 2. Przy zgłoszeniu do ponownej rejestracji należy przedstawić:

1) dowody dokonanej poprzednio rejestracji;
2) po trzy egzemplarze wzorów etykiet;
3) przy specyfikach, które będą mogły być wydawane bez przepisu lekarza, po 3 egzemplarze wzorów druków reklamowych, jeżeli mają one być dołączone do opakowania;
4) deklarację o wysokości ceny detalicznej w obrocie krajowym;
5) dokładny przepis z podaniem ilości każdego ze składników, sposób użycia i wskazanie zastosowania.

§ 3. Nowy rejestr specyfików farmaceutycznych zostanie ogłoszony w „Dzienniku Zdrowia".

Po ogłoszeniu nowego rejestru nie mogą znajdować się w obrocie nie objęte tym rejestrem specyfiki farmaceutyczne, które podlegają ponownej rejestracji w myśl § 1

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1926 r. o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 406).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda

288.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu w sprawie ustalenia wykazu produktów rolnych oraz surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa lub przemysłu krajowego.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego M. R. i R. R. Nr 2, poz. 16, z dnia 15 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 16 ust. 4 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujący wykaz produktów rolnych oraz surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa lub przemysłu krajowego, przy sprzedaży których, dokonywanej przez komisanta po dniu 1 stycznia 1946 r., nie wymaga się spełnienia warunku, określonego w art. 16 ust. 4 pkt 1 wymienionego wyżej dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym do przyjęcia za obrót sumy należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi:

Nasiona roślin leczniczych, strączkowych, oleistych, pastewnych, warzyw i traw, chmiel, kakao w ziarnach, zioła lecznicze.

Otręby i makuchy, mączka mięsna i kostna oraz mączka z krwi.

Wełna, wyczeski i odpadki wełniane, bawełna, wyczeski i odpadki bawełniane, włókno konopne-lniane, manilla, juta, pilśń, filc, słoma ryżowa, trawy morskie, gąbki, korek, fibra, orzech kamienny, skóry surowe i sztuczne, drzewo farbiarskie i garbarskie, drzewo papierówka.

Tlenek: ceru, uranu, kobaltu, chromu, niklu, miedzi, manganu, baru, kwas fluorowodorowy, kwas borowy, selen, selenian sodu, siarczan kobaltu, glazury ceramiczne, naftalen, szlaka salmiakowa, farby kryjące i anilinowe, barwniki, balsam copaive, benzol, olej płuczkowy, gliceryna, woski naturalne i sztuczne, lanolina, wazelina żółta, parafina, asfalt, proszek bakelitowy, żywica, ekstrakty roślinne, ekstrakt quebrachowy, szellak, kauczuk, celuloidy.

Klej, kazeina, tran, łój, inne tłuszcze techniczne pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, olejek do złota, złoto matowe płynne 12 proc. i błyszczące 6 proc., surowce farmaceutyczne.

Azbest, braunsztyn, boraks, saletra potasowa, minerały zawierające dwuchromiany sodu i potasu, minerały zawierające bor, gips chirurgiczny, ruda do wyżarzania, dolomit, ruda chromowa i manganowa, szpaty, magnezyt, kryolit, apatyty, fosforyty, ziemia okrzemkowa, grafit, piryt, galena, glina kapslowa.

Stal srebrzanka, miedź, nikiel, bizmut, wolfram, antymon, proszek aluminiowy, aluminium szlif., surówki, żelazo: prętowe, kształtowe, na drut, uniwersalne, taśmowe gorąco i zimno walcowane; blachy: cienka, średnia, gruba, biała ocynkowana; odlewy żeliwne i stalowe, odlewy stopowe, łożyska kulkowe.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: St. Mikołajczyk
Minister Przemysłu: H. Minc
Minister Aprowizacji i Handlu: J. Sztachelski

289.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 lutego 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Przedsiębiorstwa Państwowego „Techniczna Obsługa Rolnictwa — Przedsiębiorstwo Państwowe".

(Przedruk z Dziennika Urzędowego M. R. i R. R. Nr 2, poz. 17, z dnia 15. marca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 dekretu z dn. 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych, ogłoszonego w Dz. Ustaw Nr 8, poz. 42 z dn. 3 lutego 1947 r. zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Tworzy się Przedsiębiorstwo pod nazwą „Techniczna Obsługa Rolnictwa — Przedsiębiorstwo Państwowe", zwane w niniejszym zarządzeniu Przedsiębiorstwem, z siedzibą prawną w m. st. Warszawie.

Art. 2.

Celem Przedsiębiorstwa jest zaopatrzenie i naprawa środków mechanicznych dla gospodarstw rolnych, a w szczególności:

1. zaopatrzenie gospodarstw w środki mechaniczne i ich części,
2. zakładanie i prowadzenie warsztatów reparacyjnych traktorów, maszyn i narzędzi rolniczych,
3. wykonywanie obsługi i nadzoru technicznego nad należytym stanem traktorów, maszyn i narzędzi rolniczych,
4. szkolenie obsługi technicznej i eksploatacyjnej,
5. popieranie i prowadzenie badań nad stosowaniem i ulepszeniem środków mechanicznych i maszyn, używanych w gospodarstwach rolnych.

Art. 3.

Władze Przedsiębiorstwa stanowią:
Rada Nadzoru Społecznego,
Dyrekcja.

Art. 4.

Dyrekcję w składzie Naczelnego Dyrektora, Dyrektora Technicznego i Dyrektora Administracyjnego powołuje i zwalnia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przedsiębiorstwo reprezentuje Dyrektor Naczelny. Wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują dwaj członkowie Dyrekcji lub jeden z członków Dyrekcji wraz z ustanowionym pełnomocnikiem handlowym.

Art. 5.

Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania nada Przedsiębiorstwu statut najpóźniej do dnia 3 kwietnia 1947 r.

Art. 6.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych sprawuje nadzór nad Przedsiębiorstwem.

w/z Minister Roln. i Ref. Roln.: B. Podedworny
Minister Skarbu: K. Dąbrowski
Prezes Centr. Urzędu Planow.: Cz. Bobrowski

290.

ZARZĄDZENIE Ministra Skarbu

z dnia 28 lutego 1947 r.

w sprawie upoważnienia niektórych instytucyj kredytowych do zawierania umów sprzedaży lub dzierżawy mienia nierolniczego, przekazywanego przez Państwo na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 46, poz. 321 z dnia 5 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 26 ust. 1 dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389) zarządzam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Bank Komunalny, a do czasu uruchomienia jego działalności — Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, ponadto Bank Handlowy w Warszawie, Sp. Akc., oraz Bank Związku Spółek Zarobkowych, Sp. Akc. w Poznaniu, do zawierania w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa umów sprzedaży lub dzierżawy mienia nierolniczego, przekazywanego przez Państwo na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska, w myśl przepisów powołanego dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389).

§ 2.

Bankowi Komunalnemu (Komunalnemu Bankowi Kredytowemu w Poznaniu) porucza się zawieranie umów (§ 1) sprzedaży lub dzierżawy nieruchomości o przeważającym charakterze mieszkalnym.

Bankowi Handlowemu w Warszawie, Sp. Akc. oraz Bankowi Związku Spółek Zarobkowych porucza się — każdemu w granicach zleconej kompetencji kredytowej — zawieranie umów (§ 1) sprzedaży lub dzierżawy wszelkiego innego mienia, poza mieniem wymienionym w ustępie poprzedzającym, podlegającego przekazaniu w myśl przepisów powołanego dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r., (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389).

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski.

291.
ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
z dnia 24 kwietnia 1947 r.

w sprawie ustalenia wysokości pożyczek udzielanych przez spółdzielnie kredytowe i komunalne kasy oszczędności, korzystające z ulg w podatku obrotowym i podatku dochodowym.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 66, poz. 461. z dnia 14 maja 1947 r.)

Na podstawie art. 19 ust. (1) pkt. 2) lit. b i pkt 3) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) oraz § 95 pkt. 10) lit. b) i pkt. 11) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 15, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wysokość pożyczek, o których mowa w art. 19 ust. 1) pkt. 2) lit. b) i pkt. 3) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99 oraz § 95 pkt. 10) lit. b) i pkt. 11) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 15, poz. 58) ustalam na 50.000 zł dla pożyczek udzielanych osobom fizycznym i 150.000 zł dla pożyczek udzielanych osobom prawnym.

Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się w podatku dochodowym i w podatku obrotowym od dnia 1 stycznia 1947 r.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

292.
ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
z dnia 1 marca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia przeciętnych zarobków miesięcznych, stanowiących podstawę ubezpieczenia pracowników rolnych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 49, poz. 325 z dnia 14 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 28, z 1947 r. Nr 2, poz. 4) zarządza się co następuje:

§ 1.

Za podstawę ustalenia wartości naturaliów, wchodzących w skład zarobków pracowników rolnych, przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

żyto	1 q	— 1.600 zł
pszenica, groch, gryka (hreczka)	1 „	— 2.400 „
jęczmień	1 „	— 1.600 „
ziemniaki	1 „	— 300 „
węgiel	1 „	— 300 „
mleko	1 l.	— 15 „
całodzienne wyżywienie miesięczne		1.300 „

§ 2.

Wartość innych naturaliów niż wymienione w § 1 oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach, określonych w § 1 według stosunku, oznaczonego w układzie zbiorowym pracy.

§ 3.

Przeciętny miesięczny zarobek dla poszczególnych kategoryj robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych, ustala się jak następuje:

Kategorie		w tym zarobek w naturze	w gotówce
I. Robotnicy i robotnice w wieku do 16 lat włącznie	1.400 zł	1.085 zł	315 zł
II. Robotnicy w wieku od 16 do 18 lat włącznie oraz robotnice w wieku od 16 do 21 lat włącznie	3.100 „	2.400 „	700 „
III. Robotnicy w wieku od 18 do 21 lat włącznie oraz robotnice w wieku ponad 21 lat	4.200 „	3.367 „	833 „
IV. Robotnicy w wieku ponad 21 lat oraz ordynariusze	7.300 „	6.800 „	500 „
V. Rzemieślnicy	7.700 „	7.200 „	500 „

§ 4.

Jeżeli obowiązujące przepisy prawne o ubezpieczeniu społecznym nie zawierają odmiennych postanowień, zarobki ustalone w § 3, stanowią podstawę wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczeń.

§ 5.

Zarobki ustalone w § 3 stosuje się jako podstawę ubezpieczenia od dnia 1 marca 1947 r., wcześniej zaś jedynie za czas, za który należne składki lub świadczenia nie zostały jeszcze wymierzone.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kocioł

293.
ZARZĄDZENIE Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 20 marca 1947 r.

o składzie i zakresie działania społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 46, poz. 322. z dnia 5 kwietnia 1947 r.)

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 182) zarządzam co następuje:

§ 1. W skład społecznej komisji doradczej przy urzędzie zatrudnienia wchodzą:

A. W miastach Warszawie i Łodzi — delegat Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, jako przewodniczący oraz delegat Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jako wiceprzewodniczący, zaś w siedzibach pozostałych urzędów zatrudnienia — delegat Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jako przewodniczący komisji.

B. Jako członkowie:

a) delegaci miejscowych związków zawodowych,
b) delegat Inspekcji Pracy,
c) delegat Ubezpieczalni Społecznej,
d) delegat Izby Przemysłowo-Handlowej,
e) delegat Izby Rzemieślniczej,
f) delegat Urzędu Wojewódzkiego,
g) delegat Zarządu Miejskiego,
h) delegat Związku Inwalidów Wojennych,
i) delegat Urzędu Zatrudnienia oraz w jednakowej liczbie — zastępcy delegatów.

Delegatów miejscowych związków zawodowych wyznacza miejscowe zrzeszenie pracowniczych związków zawodowych, po jednym od każdego związku posiadającego większe znaczenie gospodarcze na danym terenie z tym, że ogólna ilość delegatów z tej grupy nie może przekraczać 8 osób.

Członkami społecznej komisji doradczej mogą być tylko osoby, które mają conajmniej 21 lat ukończonych.

§ 2. Do zakresu działania społecznej komisji doradczej należy:

1) wydawanie i w miarę potrzeby przesyłanie Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej opinii w sprawach dotyczących regulowania rynku pracy, wniesionych na obrady komisji przez przewodniczącego lub członka.

2) popularyzowanie działalności urzędu zatrudnienia.

3) wydawanie opinii w sprawie metod współpracy urzędu zatrudnienia z pracowniczymi organizacjami zawodowymi, radami zakładowymi oraz innymi organizacjami i instytucjami zainteresowanymi działalnością urzędu zatrudnienia.

§ 3. Posiedzenia społecznej komisji doradczej odbywają się przynajmniej raz na miesiąc. Naczelnik Urzędu Zatrudnienia składa na nich przynajmniej raz na miesiąc sprawozdanie z działalności urzędu.

W posiedzeniach komisji bierze udział przewodniczący wzgl. jego zastępca i członkowie wzgl. ich zastępcy.

Biurowe czynności komisji wykonywa urząd zatrudnienia.

§ 4. Sposób funkcjonowania społecznej komisji doradczej określi regulamin, wydany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społ.: K. Rusinek

294.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. przez władze i urzędy państwowe jako wadia przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 63, poz. 457, z dnia 11 maja 1947 r).

Obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 11) mogą być przyjmowane:

1) na wadia przy przetargach — wg. wartości nominalnej;
2) jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów — po kursie 80% wartości nominalnej;
3) jako kaucje na zabezpieczenie udzielanych zaliczek jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych — po kursie 60% wartości nominalnej.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) K. Dąbrowski

295.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

Nr. III. SF. 812/47 Warszawa, dnia 20 lutego 1947 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie ustalenia wartości majątku ruchomego związków samorządowych.

Do

Obywateli Wojewodów (wszystkich) oraz Prezydentów m. st. Warszawy i Łodzi.

W związku z całym szeregiem zapytań, skierowanych do Ministerstwa Administracji Publicznej w sprawie wyjaśnienia jaką wartość aktywów, a w szczególności ruchomości, należy uwzględnić w inwentarzach związków samorządowych, Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia, co następuje:

1) ponieważ aktualnym zagadnieniem jest ilościowe ujęcie składników majątkowych (aktywów) związków samorządowych przeto cała uwaga winna być zwrócona na wpisanie do odpowiedniej księgi inwentarzowej działu B, tych składników;

2) odnośnie natomiast wartości składników majątkowych — należy w księdze inwentarzowej uwidaczniać wartość przedwojenną, jeżeli stanowią one przedwojenną własność związku samorządowego, i jeżeli wartość tę na podstawie posiadanych dokumentów da się ustalić. Wartość składników majątkowych, nabytych w okresie okupacji i po wyzwoleniu Kraju spod okupacji, należy uwidaczniać w wysokości i wartości składników w chwili ich nabycia (uzyskania). Zarówno w pierwszym jak i drugim przypadku należy w księgach inwentarzowych w rubryce „uwagi" zamieścić jedną z następujących notatek: „wartość przedwojenna" ewent. „wartość z okresu okupacji", „wartość z m-ca . . . . 194 . . . r.

Powyższe zechcą Ob. Ob. Wojewodowie podać do wiadomości zainteresowanych związków samorządowych.

(—) Dr Żaruk Michalski
Podsekretarz Stanu.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy

Nr. SF. 80/7/47 Katowice, dnia 9. kwietnia 1947 r.

W sprawie ustalenia wartości majątku ruchomego związków samorządowych.

Do

Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych (wszystkich).

Powyższe pismo okólne Ministerstwa Adm. Publ. przesyłam do wiadomości, celem stosowania przy ustaleniu (dla celów ks. inwentarzowej) wartości majątku związków samorządowych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Karczewski, Naczelnik Wydz. Samorządowego

296.

Ministerstwo Administracji Publicznej

L. III SG 452/47 Warszawa, dnia 11 marca 1947 r.

PISMO OKÓLNE

W sprawie lokowania przez związki samorządowe wolnych funduszów w K. K. O.

Do

Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich)

Doszło do wiadomości Ministerstwa Administracji Publicznej, że pomimo zarządzenia zawartego w pkt. 1 okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 19 kwietnia 1946 r. L. dz. III SG 1573/46 w sprawie zabezpieczenia kas przed kradzieżą oraz lokowania przez

związki samorządowe wolnych funduszów, szereg związków samorządowych oraz ich zakłady i przedsiębiorstwa nie stosują się do powyższego zarządzenia.

W związku z tym Ministerstwo Administracji Publicznej przypomina, że zebrane kapitały w komunalnych kasach oszczędności, poza kredytami udzielanymi na potrzeby miejscowej ludności, są lokowane w bankach komunalnych, które z kolei finansują związki samorządowe, wobec czego związki samorządowe, ich przedsiębiorstwa i zakłady, **nie wyłączając wojewódzkich związków samorządowych, we własnym interesie powinny lokować swoje wolne fundusze w komunalnych kasach oszczędności.** O ile zaś na danym terenie nie ma komunalnych kas oszczędności lub zachodzą duże przeszkody, np. duża odległość K. K. O. od związku samorządowego, wówczas wolne fundusze można lokować w innych instytucjach jak kasy skarbowe, oddziały i zbiornice Banku Gospodarstwa Spółdzielczego itp.

Ministerstwo Administracji Publicznej prosi Ob. Ob. Wojewodów o zwrócenie na powyższe uwagi związkom samorządowym.

Dyrektor Departamentu: (—) Załęski

Urząd Wojewódzki Śl. Dąbrowski
Wydział Samorządowy
Nr SK. 47/a/11/47. Katowice, dnia 16 kwietnia 1947 r.

Ob. Ob. Starostowie jako Przewodniczący
Wydziałów Powiatowych i
Prezydenci miast (wszyscy)

Powyższe pismo Ministerstwa Administracji Publicznej przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Ob. Ob. Starostowie wydadzą dalsze stosowne zarządzenia podległym zarządom gmin wiejskich i miejskich.

Za Wojewodę:
(—) Dr Karczewski, Naczelnik Wydziału.

297.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Ogólny
L. dz. 2598/I-4c/47 Warszawa, dnia 21 kwietnia 1947 r.

Okólnik Nr 30/47.
W sprawie używania samochodów.

W dążeniu do zracjonalizowania gospodarki samochodowej we wszystkich instancjach Ministerstwa Ziem Odzyskanych oraz do przeprowadzenia odpowiednich oszczędności i na tym odcinku, zarządzam:

1) nie wolno używać samochodów M. Z. O. do wyjazdów z Warszawy na teren Ziem Odzyskanych i odwrotnie. Sieć P. K. P. jest już tak rozbudowana, że pociągi docierają do wszystkich niemal większych miejscowość Z. O., z drugiej strony Z. O. mają już tyle dogodnych połączeń ze stolicą, że wyjazdy do Centrali M. Z. O. samochodami służbowymi są marnotrawstwem grosza publicznego.

   Tylko w poszczególnych wypadkach konieczności inspekcji w terenie dozwolone są wyjątki. Wyjazdy samochodem z Warszawy na teren Ziem Odzyskanych wymagają zgody odnośnego Dyrektora Departamentu.

2) Władze I, II i III instancji przeprowadzą niezwłocznie dokładną selekcję taboru, eliminując samochody i motocykle zużyte, w eksploatacji już nieopłacalne. Samochody i motocykle wycofane z ruchu należy sprzedać po porozumieniu się z O. U. L. przez ogłoszenie publicznego przetargu. Kwoty uzyskane ze sprzedaży wpłacać należy na dochód Skarbu Państwa.

3) Władze I, II i III instancji, odpowiedzialne za gospodarkę samochodową, opracują i wyznaczą odpowiednie kontyngenty miesięczne zużycia paliwa dla wszystkich samochodów i motocykli M. Z. O. Będą również jaknajściślej przestrzegać nieprzekraczania wyznaczonych norm.

4) Z samochodów M. Z. O. w celach służbowych korzystać wolno tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia zwierzchnika danego urzędu lub instytucji (Dyrektor Departamentu, Wojewoda lub osoby przez nich upoważnione, Starostowie).

5) Wykonanie tego zarządzenia poruczam Ob. Ob. Wojewodom w terenie oraz Dyrektorowi Departamentu Ogólnego w Centrali Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

Minister: w. z. (—) J. Dubiel, Podsekretarz Stanu.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Budżetowo-Gospodarczy
Nr BG. IV — 79/26. Katowice, dnia 7 maja 1947 r.

W sprawie używania samochodów.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi (wszyscy)

Powyższy okólnik Ministerstwa Z. O. przesyła się do wiadomości i ścisłego zastosowania i przestrzegania.

Za Wojewodę: Piechaczek, Naczelnik Wydziału.

298.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Op. 126/32/47 Katowice, dnia 14 maja 1947 r.

OKÓLNIK Nr 455/47
w sprawie terenów dla dzieci w parkach i ogrodach miejskich.

Nawiązując do pisma Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 kwietnia 1947 r. Nr Omd/392/15-7 zarządzam, by wraz z wiosennym porządkowaniem parków i ogrodów miejskich wydzielono w nich tereny urządzone w sposób zabezpieczający małym dzieciom warunki zabawy.

Należy dbać o to, by w żadnym ogrodzie nie brakło piaskownic z czystym piaskiem, jako podstawowego urządzenia swobodnej zabawy. W wypadku braku odpowiedniego urządzenia należy każdy ogród zaopatrzyć w świeży czysty piasek, który winien zostać ulokowany w stałym miejscu ogrodu, przeznaczonym na tereny zabawowe dla dzieci.

Wojewoda:
w/z. Płk. Ziętek, Wicewojewoda

299.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SPoż. II-1/595/47. Katowice, dn. 16. V. 1947 r.

OKÓLNIK Nr 456/47
w sprawie pożarów leśnych, wypalania traw, chwastów w ramach akcji likwidacji ugorów.

1) Ostatnio wzmogło się nasilenie pożarów szczególnie na terenach leśnych. Przyczyną tego zjawiska jest z jednej strony trwająca susza, z drugiej nieostrożne obchodzenie się z ogniem, a nie brak też śladów sabotażu dywersji. Również niewłaściwy sposób wypalania traw, chwastów w ramach akcji likwidowania ugorów — był powodem pożarów w osiedlach i lasach.

   Szkody wyrządzone przez pożary w budynkach, inwentarzu, gospodarstwie leśnym są b. duże.

   W związku z tym przypominam moje rozporządzenie porządkowe, z dnia 29. III. 1946 r. o ochronie lasów od pożarów, którego treść podano w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z 30. 4. 1946 r. Nr 12 poz. 197.

2) Zakazuję samowolnego wypalania traw, chwastów w ramach akcji likwidacji ugorów oraz spalanie słomy nieużytecznej w gospodarstwie. Techniczne kierownictwo tej akcji spoczywać winno w rękach komendantów miejscowych straży pożarnych, przy udziale Milicji Obywatelskiej w porozumieniu z przełożonymi gmin, a przy likwidowaniu większych ugorów w obecności powiatowego komendanta straży pożarnych. Przystępując akcji należy przedsięwziąć takie środki ostrożności i zabezpieczenia, by niedopuścić do przeniesienia się pożaru na zabudowania lub lasy.

3) Zwalczanie pożarów leśnych na niektórych terenach napotyka na wielkie trudności, z uwagi na to, że lasy są nieoczyszczone — nagromadzone

w nich duże ilości suchego drzewa, gałęzi, traw przedstawiają duży stopień zagrożenia pożarowego i pożar w takim terenie przy sprzyjających warunkach szybko rozprzestrzenia się i trudny jest do opanowania. Dlatego też ścisłe przestrzeganie przepisów, o których mowa w pkt 1 oraz przedsiębranie środków ostrożności — jest konieczne.

W wypadku pożarów leśnych — należy bezwłocznie zaalarmować najbliższą straż pożarną, Milicję Obywatelską, przełożonego gminy oraz placówkę ochrony lasów (gajowych, leśnych itp.). Obowiązek ten ciąży na każdym ktokolwiek zauważy pożar. Przełożeni gmin w wypadkach większych pożarów leśnych, torfowisk, wrzosowisk — w oparciu o postanowienie art. 2 ust. 2 i 3, art. 28 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami z 13. III. 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365 — oraz rozporządzenie Ministerstwa Spr. Wew. z dnia 6. 4. 1939 r. — o obowiązkach ludności w wypadku pożarów lub innych klęsk — ma prawo i obowiązek wezwać bezwłocznie miejscową ludność do niesienia pomocy w akcji ratunkowej. Obecność przełożonych gmin przy pożarach tego rodzaju jest konieczna.

Obywateli Starostów i Prezydentów miast — proszę o wydanie na podległym Im terenie szczegółowych zarządzeń zamierzających do zabezpieczenia osiedli i lasów przed pożarami — oraz skutecznego ich zwalczania.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. J. Ziętek, Wicewojewoda

300.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SA. 4/23/47 Katowice, dnia 24 maja 1947 r.

OKÓLNIK Nr 457/47
w sprawie wynagrodzenia sołtysów.

Na skutek wniosków niektórych wydziałów powiatowych o podwyższenie wynagrodzenia dla sołtysów wyjaśniam, że stawki wynagrodzeń ustalone w okólniku nr 387/46 z dnia 30. VII. 1946 r. mogą być za zgodą Wydziału Wojewódzkiego podniesione, przy czym wynagrodzenie to nie może przekroczyć 50% uposażenia zasadniczego XII grupy pracownika samorządowego, w zależności od warunków finansowych gminy względnie gromady oraz warunków pracy danego sołtysa.

Wnioski w tym względzie przedłożą wydziały powiatowe Wydziałowi Wojewódzkiemu za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego. Wnioskami tymi mogą być objęte wszystkie gminy powiatu lub też niektóre z nich.

Wojewoda:
w/z. Płk Ziętek, Wicewojewoda

301.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III SG 2109/47 Warszawa dn. 9 V. 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie przekazywania upaństwowionych przedsiębiorstw.

Do Ob.Ob. Wojewodów (wszystkich)

Jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1946 r. o trybie postępowania przy przekazywaniu samorządowi terytorialnemu i organizacjom spółdzielczym upaństwowionych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 390) Ministerstwo Administracji Publicznej w pkt 3 pisma okólnego z dnia 22 sierpnia 1946 r. L. dz. III SG 2384/46 zwróciło uwagę, że w myśl art. 5 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) Państwo może przejęte na własność przeds. prowadzić we własnym zarządzie albo przekazać je samorządowi terytorialnemu lub spółdzielczości. W związku z tym Ministerstwo zaleciło, aby związki samorządowe przystąpiły do przygotowania zgłoszeń, celem złożenia ich do komitetu, o którego utworzeniu Ministerstwo powiadomiło Obywateli Wojewodów w piśmie z dnia 21 grudnia 1946 r. L. dz. III. SG. 6547/46.

Wobec nieścisłego stosowania przez związki samorządowe zasad cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów oraz wspomnianych pism okólnych Ministerstwa Administracji Publicznej, Ministerstwo zwraca uwagę by zgłoszenia związków samorządowych o przekazanie upaństwowionych przedsiębiorstw:

1) odpowiadały wymogom § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 330);

2) były kierowane indywidualnie co do każdego przedsiębiorstwa bezpośrednio do komitetu przy Centralnym Urzędzie Planowania, Ministerstwu Administracji Publicznej należy zaś nadsyłać odpisy tych zgłoszeń wraz ze wszystkimi załącznikami celem poparcia w komitecie;

3) dotyczyły tylko takich przedsiębiorstw, co do których wszczęto postępowanie na podstawie §§ 14 i 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62).

Równocześnie Ministerstwo ponownie podkreśla, że związki samorządu terytorialnego nie powinny bez odpowiedniej rozwagi występować o przekazanie upaństwowionych przedsiębiorstw. Nie należy kierować się jedynie chęcią przysparzania samorządowi dochodu. Jako kryterium przy decydowaniu w takich sprawach należy mieć na uwadze przede wszystkim interes miejscowej ludności a następnie interes publiczny w ogólności. Jeżeli interes miejscowej ludności i publiczny będzie przemawiał za prowadzeniem przedsiębiorstwa przez Państwo albo spółdzielczość, to związek samorządowy winien zrezygnować z ubiegania się o przekazanie mu takiego przedsiębiorstwa. Wobec tego więc Ministerstwo kładzie specjalny nacisk na swoje zalecenia, wyrażone w piśmie z dnia 22. VIII. 46 r. L. dz. III SG 2384/46, by związki samorządowe uzgadniały swoje zgłoszenia z przedstawicielami kompetentnych władz państwowych i spółdzielczości. Dowody (np. protokoły), stwierdzające takie uzgodnienie względnie niemożność uzgodnienia należy dołączyć do zgłoszeń.

Związki samorządowe, których zgłoszenia nie odpowiadają powyższym zasadom, winny niezwłocznie uzupełnić je i uzupełnienia te skierować bezpośrednio do komitetu z równoczesnym nadesłaniem odpisów Ministerstwu Administracji Publicznej.

O powyższym Ministerstwo Administracji Publicznej prosi pouczyć związki samorządowe ze zwróceniem uwagi, że sprawa jest pilna, gdyż Komitet rozpoczyna swe prace.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Zbrożyna

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr SK. 45a/146/47 Katowice, dn. 30 maja 1947 r.

w sprawie przekazywania przedsiębiorstw upaństwowionych samorządom.

Do
Ob.Ob. Starostów i Prezydentów miast (wszystkich)

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 9. V. 1947 r. L. dz. III. SG 2109/47 do wiadomości i ścisłego zastosowania się do zasad i wytycznych tam podanych.

Na podstawie posiadanych przez Urząd Wojewódzki materiałów w przedmiotowej sprawie wypada stwierdzić, że nie wszystkie samorządy, ubiegające się o przekazanie im przedsiębiorstw, podlegających upaństwowieniu, przestrzegały zasad tut. zarządzeń w tej materii wydanych. Tak np. występują z wnioskami o przekazanie im przedsiębiorstw, które w ogóle nie podlegają upaństwowieniu, wzgl. też takich, które z charakteru swego nie nadają się do prowadzenia przez samorządy. Świadczy to, że tak ważne dla samorządów zagadnienie zostało potraktowane zbyt powierzchownie i bez należytej rozwagi tak ze strony kierowników władz samorządowych jak i odnośnych referentów sprawy.

Wobec tego poleca się przeprowadzić generalną rewizję dotychczasowych wniosków wzgl. zgłoszeń celem usunięcia braków i niedokładności, przy czym zwraca się szczególnie uwagę na uzgodnienie zgłoszeń samorządów z przedstawicielami organizacji spółdzielczych, które również mogą występować o przydział przedsiębiorstw upaństwowionych. Taka kolizja interesów może zaistnieć, jeśli chodzi o przedsiębiorstwa takie jak młyny, gorzelnie, browary, tartaki itp.

Sprawę należy traktować jako ważną i pilną, a Ob. Ob. Starostowie wydadzą dalsze stosowne zarządzenia podległym zarządom gmin wiejskich i miejskich.

Za Wojewodę:
(—) Dr Karczewski, Naczelnik Wydziału Samorząd.

302.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Likwidacyjny
L. dz. 7241/V/R/47 Warszawa, dnia 31 maja 1947 r.

OKÓLNIK Nr 36/17
w sprawie organizacji planowej zbiórki odpadków użytkowych.

Ob. Ob. Wojewodowie, ob. ob. Starostowie i Urzędy Likwidacyjne na obszarze Z. O.. Ministerstwo Przemysłu w Warszawie, Centrala Odpadków w Łodzi, ul. Południowa 44.

Dekretem z dnia 23. I. 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 103) zarządzono ujednolicenie i uregulowanie obrotu odpadkami użytkowymi, celem należytego gospodarczego ich wykorzystania.

Surowce odpadkowe stanowią bardzo cenne uzupełnienie surowców pierwotnych.

W obliczu realizacji trzyletniego planu gospodarczego jaknajbardziej wszechstronne ujęcie organizacyjne wszelkich źródeł odpadków staje się nakazem chwili.

W uwzględnieniu powyższych wymogów gospodarki państwowej Minister Przemysłu powołał do życia instytucję handlową pod nazwą „Centrala Odpadków" z siedzibą w Łodzi.

Przedmiotem działalności Centrali jest skup i zbyt odpadków na zasadach wyłączności.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje:

1) Zasięg działalności instytucji „Centrala Odpadków" z siedzibą w Łodzi obejmuje obszar Ziem Odzyskanych.

2. Odpadkami użytkowymi podlegającymi planowej zbiórce są:

Odpadki włókiennicze: — wszelkiego rodzaju szmaty, jak: wełniane, bawełniane, lniane, konopne, jedwabne, jutowe, filcowe, wojłokowe, z odzieży, bielizny, pościeli, ścinki krawieckie, z tkanin technicznych, syntetycznych i zużyte w gospodarstwach przetwórczych;

makulatura: — wszelkiego rodzaju zużyty papier — kancelaryjny, stare akta, gazety, bezużyteczne książki i zeszyty, opakowania tekturowe, papierowe, pudełka od papierosów, torebki papierowe od artykułów spożywczych i technicznych, zużyte worki i sienniki z tkaniny papierowej i ich odpadki;

kości: — bydlęce, surowe, pokonsumpcyjne ze stołówek;

odpadki tapicerskie: — stare włosie tapicerskie, stara trawa morska;

odpadki gumowe: — zużyte nienadające się do wulkanizacji opony i dętki samochodowe i rowerowe, odpadki gumowe z masek przeciwgazowych itp.;

stłuczka szklana: — wszelkiego rodzaju stłuczone szkło z szyb, naczyń szklanych, butelek, żarówek, słoików;

naczynia szklane: — wszelkie butelki od napojów, trunków, artykułów spożywczych i technicznych, słoiki itp.;

odpadki z wyrobów celuloidowych: — zużyte błony fotograficzne i roentgenowskie;

odpadki ebonitowe: — złom z płyt gramofonowych, z akumulatorów itp.:

żarówki: — przepalone o mocy od 10 do 40 watt;

korki: — używane, naturalne niemielone i z izolacji;

3) Spod mocy obowiązującej niniejszego okólnika wyłącza się uboczne produkty poubojowe, których skup powierzony został Towarzystwu Przemysłowo-Handlowemu „Bacutil" w Warszawie na podstawie rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 5 lutego 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie gospodarowania i organizacji skupu ubocznych produktów poubojowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 109/47).

4) Terenowymi Oddziałami Rejonowymi Centrali Odpadków na obszarze Z. O. są:

a) na terenie woj. dolnośląskiego — Oddział Rejonowy w Jeleniej Górze, ul. Kilińskiego 30 m. 39.
b) na terenie woj. śląsko-dąbrowskiego — Oddział Rejonowy w Katowicach, ul. Pierackiego Nr. 21, m. 2;
c) na terenie wojew. szczecińskiego — Oddział Rejonowy w Szczecinie, ul. Bol. Krzywoustego Nr 72;
d) na terenie woj. poznańskiego — odnośnie Ziemi Lubuskiej Oddział Rejonowy w Poznaniu, ul. Mielżyńskiego Nr 16;
e) na terenie woj. olsztyńskiego — Oddział Rejonowy w Gdańsku-Wrzeszcz, ul. Dolina Jaśkowa 35.

5) Wszystkie urzędy, instytucje i zakłady państwowe i samorządowe wyznaczą za pośrednictwem swych wydziałów lub referatów gospodarczych odrębne miejsca dla gromadzenia poszczególnych rodzajów odpadków. Pożądane jest zainstalowanie specjalnych skrzyń do zbiórki. Urzędy Likwidacyjne możliwie niezwłocznie upłynnią wszelkie, znajdujące się w magazynach U. L. przedmioty, które kwalifikują się jako odpadki.

6) Rozpoczęcie planowej zbiórki na terenie podległych im urzędów zarządzą ob. ob. Wojewodowie i Starostowie drogą zarządzeń wewnętrznych, w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15. VI. 47 r.

7) Celem usprawnienia zbiórki i zorganizowania odbioru nagromadzonych odpadków ze wszystkich punktów zbiórki podległe urzędy, instytucje i zakłady nawiążą bezpośredni kontakt z właściwymi terenowo Oddziałami Rejonowymi Centrali Odpadków.

8) Oddziały Rejonowe Centrali Odpadków wyznaczą do odbioru odpadków swoje zbiornice, które w ustalonych odstępach czasu będą systematycznie odbierać nagromadzone odpadki bezpośrednio z miejsca zbiórki.

9) Terminy odbioru Oddziały Rejonowe uzgodnią z poszczególnymi urzędami, instytucjami i zakładami.

10) Zbiornice regulować będą należność za odebrane odpadki natychmiast przy odbiorze w/g cennika zatwierdzonego przez Departament Finansowy Ministerstwa Przemysłu.

Wiceminister Ziem Odzyskanych:
(—) Wł. Czajkowski

303.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.
z dnia 28 maja 1947 r.
w sprawie opłat dziennych w szpitalach

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a wszczególności:

1) *Szpital Gminny św. Ludwiki w Koszęcinie:* Opłata dzienna 150.— zł za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia Opłata dzienna 200.— zł dla chorych samopłacących.

2) *Szpital Miejski w Pszczynie:* Opłata dzienna 150.— zł w klasie III — za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących, ubezpieczonych oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia.

Zgodnie z art. 29 wyżej podanej ustawy dla chorych chirurgicznych Szpitale mogą podwyższyć stawkę o 20% opłaty dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 28 maja 1947 r.
w sprawie opłat dziennych w Szpitalu św. Józefa w Wołczynie

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) dla Szpitala św. Józefa w Wołczynie, pow. Kluczbork opłatę dzienną w następującej wysokości:

Opłata dzienna 100.— zł za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących, ubezpieczonych, oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia.

Zgodnie z art. 29 wyżej podanej ustawy dla chorych chirurgicznych Szpital może pobierać dodatkową opłatę w wysokości 20% stawki dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

304.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Pom. A-2/95/47. Katowice, dnia 7. VI. 1947 r.

OGŁOSZENIE.
w sprawie nadania tytułu mierniczego przysięgłego

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, podaje do wiadomości, że na mocy ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15. VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, z dnia 18. IV. 1928 r. poz 454), ob. Inż. Rosiek Mieczysław, ur. 18. I. 1915 r. w Makowie Podhalańskim, zamieszkały w Gliwicach, ul. Lelewela 6/4, otrzymał dekret nadający mu tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Wymieniony złożył przepisaną przysięgę dnia 4. II. 1947 r.

Za Wojewodę:
Inż. Grzyb Stanisław, wz. Naczelnika Wydziału

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Pom. A-2/95/47 Katowice, dn. 7 VI. 1947 r.

OGŁOSZENIE.
w sprawie nadania tytułu mierniczego przysięgłego

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, podaje do wiadomości, że na mocy ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15. VIII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z dnia 18. IV. 1928 r. poz. 454), ob. Balewicz Andrzej, ur. 15. XII. 1901 r. w Pińsku, zamieszkały w Gliwicach, ul. Piotra Skargi 13, otrzymał dekret nadający mu tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Wymieniony złożył przepisaną przysięgę dnia 22. V. 1947 r.

Za Wojewodę:
Inż. Grzyb Stanisław, wz. Naczelnika Wydziału

305.

ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA MIASTA KATOWIC
z dnia 13 czerwca 1947 r.
o godzinach otwarcia przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego w Katowicach.

Na zasadzie art. 6 i 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1938 roku o godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364), ustalam dla przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego miasta Katowic następujące godziny otwarcia:

I.

Koncesjonowane przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego mogą być otwarte we wszystkie dni w tygodniu jak następuje:

a) w czasie zimowym od dnia 1 października do dnia 31 marca włącznie — od godziny 7 do godz. 22-ej i

b) w czasie letnim od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września włącznie — od godz. 7 do godz. 23-ej.

II.

Przedsiębiorstwom podniesionym do wyższej kategorii przemysłowej (obecnie karty rejestracyjne o obrocie rocznym ponad milion zł) przysługiwać będzie prawo otwarcia lokali codziennie do godz. 24-ej po uzyskaniu zezwolenia Zarządu Miejskiego, które wydane będą indywidualnie, o ile tego będą wymagały warunki miejscowe.

III.

Za przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego uważa się: restauracje, bary, kawiarnie, cukiernie, bufety, paszteciarnie, winiarnie, piwiarnie i jadłodajnie (patrz wymogi rozp. Min. Apr. i Handlu z dn. 23. II. 1946 r. — Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 83).

Uwagi: 1) Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W godzinach, kiedy sklepy są zamknięte, w jadłodajniach dozwolone jest wydawanie towarów tylko do spożycia na miejscu (art. 12 wyżej wymienionego rozp. z dn. 22. III. 1938 r.).

2) Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet w niczym nie zostają naruszone postanowieniami zarządzenia niniejszego.

IV.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem dzisiejszym.

W związku z tym uchyla się pkt. 2 zarządzenia Starosty Grodzkiego w Katowicach z dnia 6. IV. 1946 r. Nr. A. III. 10)46. w przedmiocie godzin otwarcia jadłodajni.

Prezydent Miasta:
w/z (—) St. Klimczak, Wiceprezydent.

306.

Starostwo Pszczyńskie Pszczyna, dnia 21.5.47 r.
Nr A. 12a/4/47

OGŁOSZENIE
w sprawie wpisu uprawnień wodnych dla księgi wodnej.

Dekretem z dnia 11. 4. 1947 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy wodnej na cały obszar Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 142) moc obowiązująca ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) rozciągnięta została z dniem 16 kwietnia 1947 r. na cały obszar Województwa Śląskiego.

W myśl art. 253 cytowanej ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych art. 45 i utrzymanych w mocy na podstawie art. 252, wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie ustawy a więc dnia 16 kwietnia 1952 r., jeżeli przedtem nie wniesiono podania o wpisanie do księgi wodnej.

Wzywam przeto osoby, posiadające uprawnienia wodne i zarządy istniejących w obrębie pow. pszczyńskiego zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa Pszczyńskiego należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:

1) Operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń, które mają bezpośredni wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich.

2) Dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252—254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte prawa zgłoszone, lub stwierdzające, że istnieją prawne urządzenia służące do ich wykonania, względnie że te urządzenia zostały wzniesione przed 16 kwietnia 1947 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat.

3) Urzędowe wyciągi z księgi wieczystej.

4) Wykaz osób, na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta: (—) Marek J.

307.

Starosta Powiatowy w Lublińcu

Nr A/6/c/6/47 Lubliniec, dnia 12. 6. 1947 r.

OGŁOSZENIE.

w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej.

Dekretem z dnia 11. 4. 1947 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy wodnej na cały obszar Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 142) moc obowiązująca ustawy wodnej z dnia 1 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976,) rozciągnięta została z dniem 16 kwietnia 1947 r. na cały obszar Województwa Śląskiego.

W myśl art. 253 cyt. ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 i utrzymane w mocy na podstawie art 252, wygasają po upływie lat 5-ciu po wejściu w życie ustawy, a więc dnia 16 kwietnia 1952 r. jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej.

Wzywam przeto osoby posiadające uprawnienia wodne i Zarządy istniejących w obrębie powiatu lublinieckiego zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa Lublinieckiego należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:

1) operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń, które mają bezpośrednio wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich;
2) dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252—254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte, zgłoszone lub stwierdzające, że istnieją prawne urządzenia, służące do ich wykonywania, względnie, że te urządzenia zostały wzniesione przed 11 kwietnia 1947 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat;
3) urzędowe wyciągi z ksiąg wieczystych;
4) wykaz osób na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta: Bielak.

308.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Wydział Weterynarii

Wet. IV. E/1-28 Katowice, dnia 20. 6. 1947 r.

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko Dąbrowskiego

za czas od 16 — 31 maja 1947 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza			
Będzin	Łosień	Łosień	1
Bobrowniki	Bobrowniki	Dobieszowice	1
	Ożarowice	Sączów	1
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	1
	Strumień	Strumień	2
	Zabrzeg	Bronów	1
	Czechowice	Czechowice	1
	Chybie	Chybie	1
Bytom	Zabrze	Zabrze	1
Cieszyn	Puńców	Dzięgielów	1
Gliwice	Bujaków	Zernica	1
Koźle	Wyspa	Wyspa	1
Lubliniec	Pawonków	Łagiewniki W.	1
Opole	Ozimek	Grecz	1
Strzelce	Izbicko	Borycz	1
Góra św. Anny	Góra św. Anny	Oleska	1
	Zimna Wódka	Zimna Wódka	2
Zawiercie	Mrzygłód	Mrzygłódka	1
	Niegowa	Niegowa-Okup.	1
10	19	19	20
Kontumacja.			
Będzin	Sosnowiec	Sosnowiec	1
Niemodlin	Grebin	Sobieszowice	1
Olesno	Ząbkowice	Radawie	1
3	3	3	3
2. Zaraza dziczyzny i bydła rogatego			
Głubczyce	Głubczyce-Wieś		1 (1)
		Bogdanowice	1 (1)
	Łysocice	Zbrzyce	2 (4)
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1 (1)
Nysa	Nysa	Nysa	5 (5)
	Złotopol	Wołderzów	1 (1)
	Skałka	Piotrowice	1 (1)
	Głuchołazy	Głuchołazy	4 (4)
	Kępnica	Hajduki	2 (2)
	Ścinawa	Lipowa	1 (1)
	Jasienica-Dolna	Żarki	1 (1)
	Gośwìn	Zakrzów	1 (1)
Racibórz	Racibórz	Racibórz	1 (1)
4	12	13	21 (21)
3. Otręt koni			
Koźle	Większyce	Pokrzywnica	1
Niemodlin	Szurgoszcz	Szurgoszcz	1
2	2	2	2
4. Świerzb koni.			
Będzin	2	3	3
Bielsko	4	4	4
Bytom	1	1	1
Katowice	5	5	14
Koźle	4	10	12
Lubliniec	5	4	4 (1)
Niemodlin	3	6	9
Olesno	4	7	7
Opole	3	3	2 (1)
Prudnik	9	14	21
Pszczyna	9	12	6
Strzelce	2	2	1
Zawiercie	2	1	1
13	52	73	85 (2)
5. Pomór świń.			
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1
Nysa	Izdebka	Brzezinka	6
Opole	Pruszków	Ligota	1
Prudnik	Prudnik	Prudnik	1 (1)
Pszczyna	Pawłowice	Warszowice	1
Racibórz	Marklowice	Marklowice	1
Zawiercie	Zawiercie	Zawiercie	1 (1)
7	7	7	12 (2)
6. Różyca świn.			
Bedzin	Będzin	Będzin	1 (1)
	Gołonóg	Gołonóg	1 (1)
	Łosień	Kuźniczka	1 (1)
	Sosnowiec	Sosnowiec	7 (7)
Bytom	Zabrze	Zabrze	1 (1)
	Zbrosławice	Zbrosławice	1 (1)
Cieszyn	Goleszów	Goleszów	1 (1)
Gliwice	Gliwice	Gliwice	2 (2)
	Łubie	Jaśkowice	1 (1)
	Świbie	Radonia	1 (1)
Głubczyce	Głubczyce	Grobniki	1 (1)
	Kliszno	Stara Wieś	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	4 (4)
	Blachownia	Kędzierzyn	2 (2)
	Koźle	Koźle Port	1 (1)
	Pawłowice	Pawłowice	2 (2)
	Kędzierzyn	Kuźniczka	1 (1)
	Więkrzyce	Rogi	1 (1)
	Reńska Wieś	Reńska Wieś	1 (1)
	Kłodnica	Kłodnica	1 (1)
		Brzeżce	2 (2)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	1 (1)
Niemodlin	Grasz	Tłustoryby	1 (1)
		M. Góry	1 (1)
	Tułowice	Tułowice	1 (1)
	Niemodlin	Szczepanowice	1 (1)
Nysa	Pączków	Pączków	2 (2)
	Jasiennica-Dol.	Żarki	1 (1)
Olesno	Wysoka	Sowczyce	2 (2)
	Bogacica	Borkowice	1 (1)
	Olesno	Szywałd	3 (3)
	Kozłowice	Pawłowice	4 (4)
	Kasowice W.	Gronowice	1 (1)
Opole	Opole	Opole	13
	Komprachcice	Nowa Wieś	1
	Wrzoski	Mechnice	1 (1)
	Gronowice	Gronowice	1 (1)
	Wrzoski	Chróścina	1 (1)
	Pruszków	Boguszyce	1 (1)
Prudnik	Śmieć	Śmieć	1 (1)
	Biedrzychowice	Zwiastowice	1
	Rudziczka	Rudziczka	1
Pszczyna	Goczałkowice	Goczałkowice	1 (1)
	Miedźna	Miedźna	2 (2)
	Lędziny	Hołdunów	2 (2)
		Lędziny	1 (1)
	Mikołów	Mikołów	1 (1)
	Pszczyna W.	Łąki	1 (1)
	Tychy	Tychy	3 (3)
Rybnik	Rybnik	Rybnik	4 (1)
Strzelce	Strzelce	Strzelce	3 (3)
	Imielnica	Imielnica	2 (2)
	Zimna Wódka	Zalesie	1 (1)
	Szymiszów	Szymiszów	1 (1)
Tarn. Góry	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1 (1)
		Sowice	1 (1)
		Lasowice	1 (1)
	Swierklaniec	Świerklaniec	2 (2)
		Orzech	1 (1)
	Brzozowice K.	Brzozowice-K.	1 (1)
	Radzionków	Radzionków	2 (2)
	Piekary Śl.	Piekary Śl.	1 (1)
16	55	62	108 (52)

7. Pomór drobiu.

Katowice	Janów	Giszowiec	100
	Chorzów	Chorzów	1
Tarn. Góry	Tarn.- Góry	Tarn. Góry	1
2	3	3	102

8. Posocznica karpi.

Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydziału.

309.

KOMUNIKAT
IZBY SKARBOWEJ w KATOWICACH
w sprawie unieważnienia zagubionych pokwitowań sekwestratorskich.

Izba Skarbowa w Katowicach unieważnia zgubione w 2 Urzędzie Skarbowym w Bytomiu pokwitowania sekwestratorskie oznaczone numerami od 051554 c do 051560 e.

Za Dyrektora Izby Skarbowej:
(—) H. Wilczek, Naczelnik Wydziału I.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG.

Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr. ogłosił przetarg publiczny na drobne roboty instalacji sanitarnej z terminem składania ofert do dnia 29 lipca 1947 r. o godz. 10-ej.

Bliższe szczegóły otrzymać można w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym tut. Urzędu, pokój 361.

Piechaczek, Naczelnik Wydziału

SĄD GRODZKI W MYSŁOWICACH

Sąd Grodzki w Mysłowicach obwieszcza, że wszczał postępowanie o uznanie następujących osób za zmarłe:

1) Z wniosku Marii Dudek z domu Sekuła, zamieszkałej w Kopciowicach/Osada, — Hieronima Dudka, lat 44, robotnika, zaciągniętego w sierpniu 1939 r. do armii polskiej, ostatnio zamieszkałego w Kopciowicach pow. Pszczyna (Zg 136/47),

2) Z wniosku Hildegardy Nowak z domu Szmolke, zamieszk. w Ochojcu pow. Katowice ul. Wolności 3º — Bernarda Nowaka, 35, robotnika warsztatowego, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 19. 7. 1943 r. w walce o Stalingrad, ostatnio zamieszkałego w Janowie Śl. powiat Katowice (Zg 177/47).

3) Marty Kublik z domu Pochel, zamieszk. w Szopienicach ul. Kolejowa nr 1 — Bernarda Kublika, lat 57, urzędnika kopalnianego, powołanego w roku 1945 do wojska niemieckiego, zaginionego po dniu 17. I. 45 r., ostatnio zamieszkałego w Szopienicach (Zg 180/47).

4) Z wniosku Anieli Mroskowiak z domu Iwańska, zamieszk. w Szopienicach ul. 3-go Maja 35 — Edwarda Mroskowiaka, lat 35 robotnika, zaciągniętego w sierpniu 1939 r. do armii polskiej, ostatnio zamieszkałego w Szopienicach (Zg 183/47).

5) Z wniosku Rudolfa Stachonia, opiekuna małoletnich sierót Norberta i Arnolda Kołaczków, zamieszk. w Szopienicach ul. Krakowska 36 — Emila Kołaczka (Kołaczek), lat 39, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 20. 12. 1943 r., ostatnio zamieszkałego w Giszowcu (Zg 199/47).

6) Z wniosku Genowefy Kamieniorz z domu Nawracka, zamieszkałej w Mysłowicach ul. Korfantego 18 — Stefana Kamieniorza, lat 35, robotnika, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 27. 8. 1944 r., ostatnio zamieszkałego w Mysłowicach (Zg 206/47).

7) Z wniosku Marty Matlik z domu Ostroga, zamieszk. w Dąbrówce Małej ul. Bytomska 14 — Eryka Matlika, lat 35, spawacza, powołanego w roku 1945 do wojska niemieckiego, zaginionego w okolicy Gliwic, ostatnio zamieszkałego w Dąbrówce Małej (Zg 210/47),

8) Z wniosku Zofii Kondla z domu Orzeł, zamieszk. w Janowie Śl. ul. Wolności nr 120 — Józefa Kondle (Kondla), lat 51, cieślę górniczego, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 15. 1. 1945 r., ostatnio zamieszk. w Janowie Śl. pow. Katowice (Zg. 212/47),

9) Z wniosku Heleny Ottenburger z domu Durynek, zamieszk. w Szopienicach ul. Stalina 28 — Wilhelma Ottenburgera, robotnika, lat 34, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 26. 12. 42 r., ostatnio zamieszkałego w Szopienicach (Zg 217/47).

10) Z wniosku Marty Kosma z domu Jochemczyk, zamieszk. w Imielinie pow. Pszczyna ul. Miarki 1 — Teofila Kosmę, lat. 38, kolejarza, byłego żołnierza armii niemieckiej zaginionego po dniu 14. 1. 1945 r., ostatnio zamieszkałego w Imielinie (Zg 218/47).

11) Z wniosku Jadwigi Cielontko z domu Błaszczyk, zamieszk. w Dąbrówce Małej ul. Hallera 58 — Józefa Cielontki (Cielontko), lat 37, ślusarza, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 9. 1. 1945 r., ostatnio zamieszkałego w Dąbrówce Małej (Zg 219/47),

12) Z wniosku Weroniki Grund z domu Przywarska, zamieszk. w Szopienicach, ul. Rejtana 7 — Roberta Grunda, lat 40, robotnika hutniczego, byłego żoł-

nierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 23. 12. 1944 r., ostatnio zamieszkałego w Szopienicach (Zg 220/47).

13) Z wniosku Anny Michalskiej z domu Rubin, zamieszk. w Chełmie Wielkim ul. Dworcowa 12 — Maksymiliana Michalskiego, lat 53, st. posterunkowego policji wojewódzkiej w roku 1939, powołanego w roku 1939 do armii polskiej, ostatnio zamieszkałego w Chełmie Wielkim (Zg 222/47).

14) Z wniosku Julii Mokry z domu Kozioł, zamieszk. w Chełmie Wielkim ul. Kościelna 109 — Pawła Mokrego, lat 58, st. posterunkowego policji wojewódzkiej w roku 1939, powołanego w roku 1939 do armii polskiej, ostatnio zamieszkałego w Giszowcu (Zg 223/47).

15) Z wniosku Heleny Stańczyk z domu Sowa, zamieszk. w Kosztowach ul. Adama Dziobka 5 — Henryka Stańczyka, lat 33, urzędnika pocztowego, byłego żołnierza armii niemieckiej, zaginionego po dniu 14. 7. 1944 r., ostatnio zamieszkałego w Kosztowach (Zg 229/47).

Sąd wzywa wymienionych zaginionych, aby w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia, zgłosili się do Sądu, gdyż w przeciwnym razie będą uważani za zmarłych, zaś osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionych, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

ZGUBIONE DOKUMENTY

Unieważnia się zgubioną legitymację na zniżkę kolejową nr 20/K wystawioną przez Wydział Powiatowy W Rybniku, na nazwisko Kaszny Jadwiga, zamieszkałej w Nieboczowach, pow. Rybnik. 241

Unieważnia się zgubione: 1) dwa dowody tożsamości koni, wystawione przez Zarząd Gminny Niwnica, 2) zaświadczenie stwierdzające obywatelstwo polskie, wystawione przez Starostwo Powiatowe Nyskie, na nazwisko Włodarz Konrad, urodz. 1895 r. zamieszkały w Oporowie gm. Niwnica, pow. Nysa. 242

Unieważnia się zgubioną kartę rejest. samochodu ciężarowego, marki „Ford" nr rej. 69202, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy — Katowice, na nazwisko Nowak Jan — Pawłowice. 244

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, wystawioną przez Kraków powiat, na nazwisko Dzierzyńska Zofja — Katowice. 245

Unieważnia się skradzioną legitymację służbowa, wydaną przez Zarząd Miejski w Zawierciu nr 30, na nazwisko Sowiński Eugeniusz, zamieszkały w Zawierciu przy ul. Szkolnej, 107. 246

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową nr 2/20, wystawioną przez Wydział Powiatowy — Katowice, oraz tymczasową legitymację członkowska P.P.S. wystawioną przez Główny Zarząd w Katowicach, na nazwisko Janeczko Karol — Siemianowice-Śląskie, ul. Jerzego 6. 247

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjna samochodu osobowego, marki „Hanza", nr rej. B-65854, nr silnika 47067, nr podwozia 58292, wystawiona przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Zjedn. Przemysłu Metali Nieżelaznych, Katowice. 248

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (czerwone) nr 217,92.107, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Nogosek Józef Nowa Wieś Królewska. 249

Unieważnia się skradzioną legitymacje służbowa nr 81/2 wystawioną przez Dyrekcję Okręgową Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Podmagórska Halina, Chorzów, ul. Katowicka 17. 250

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjna na samochód osobowy, marki „Opel" nr rejestr. B-65281, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazw. Leśniowski Zygmut, Gliwice. 251

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną nr B-65384, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, zarejestrowaną na Zjednoczenie Przedsiębiorstw Wiertniczo-Górniczych w Katowicach. 252

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjna na samochód osobowy, marki „Wanderer" nr rejestracyjny A-69809, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, dla „Społem" Okręgowy Oddział Rolniczy — Katowice. 254

Unieważnia się zgubioną legitymację służbowa nr 196, wydaną przez Zarząd Miejski w Zawierciu, na nazwisko Smętek Maria — Zawiercie, Szkolna 21. 255

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjna, na samochód osobowy marki „Willys" nr rejestr. B-65178, nr silnika 304421, nr podwozia 267204, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Zjednoczenie Przemysłu Cynkowego w Katowicach. 256

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samociągnik marki „Hanomag" nr rejestr. D-68013, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na F-mę Śląska Spedycja i Transport T. Zakrzewski, Katowice, ul. Stawowa 20. 257

Unieważnia się skradzioną legitymację służbowa nr 5327/2, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Rynkar Emilia, Bytom, ul. Sokolska 12a. 258

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr 146, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Karasiński Józef — Sosnowiec, ul. Modrzejowska 23. 259

Unieważnia się skradzione dokumenty:
1) deklarację wierności, wystawioną przez Zarząd Miejski w Katowicach,
2) zaświadczenie z R. K. U. — Katowice,
3) prawo jazdy, nr 1062 — 792, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Dymogała Antoni — Katowice, ul. Francuska 41. 260

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, nr G—365, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Gierałt Maria — Ochojec, ul. Mysłowicka 34. 261

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, nr 18318, wystawioną przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego — Katowice, na nazwisko Matecz Stanisław, Inspektor — Katowice, ul. Barbary 1, m. 3. 262

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 250, tel, 120 i 371 Adm pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA roczna 1200,— zł Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600.— zł w miesiącach styczniu i lipcu Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru: późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 50,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-51

R - 14 425